

**VERSLAG VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE COMMISSIES SOCIALE
LEEFOMGEVING EN BESTUUR & MIDDELEN VAN DORDRECHT D.D. 18 februari
2020**

Vergaderkamer 1

Voorzitter: dhr. Merx/dhr. Van Verk

Commissiegriffier: dhr. Coenen

Verslag: NotuBiz

Aanwezig:

Mevr. Van Benschop (GroenLinks)

Dhr. Boersma (ChristenUnie/SGP)

Dhr. Bosman (ChristenUnie/SGP)

Dhr. Burakçin (GroenLinks)

Mevr. Van der Ham (CDA)

Mevr. Jager (Fractie Jager)

Mevr. Koene (Gewoon Dordt)

Dhr. Van der Kruijff (CDA)

Dhr. Kwaak (VVD)

Dhr. Van Leeuwen (PVV)

Dhr. Van der Net (VVD)

Mevr. Nijhof (Beter Voor Dordt)

Dhr. Polat (D66)

Dhr. Portier (SP)

Mevr. Rutten-Alberts (PVV)

Dhr. Schalken (Beter Voor Dordt)

Mevr. Stevens (PvdA)

Mevr. Striebeck (VSP)

Dhr. Tiebosch (D66)

Dhr. Van Verk (PvdA)

Portefeuillehouders: wethouder P. Heijkoop, burgemeester W. Kolff

1. Opening, mededelingen en vaststellen agenda

De voorzitter: Goedenavond allen in deze zaal, raadscommissieleden en met name ook de mensen op de publieke tribune. Welkom bij de gecombineerde commissie Bestuur en Middelen en Sociaal. Dat gaat vanavond, het vervolg van vorige week, het debat over de Visie opvang. Vorige week is er een avond geweest waarin allerlei mensen, belanghebbende organisaties hebben ingesproken. Alle raadsleden hebben toen zich ingehouden door niet juichend of hun teleurstelling te uiten bij de woordvoeringen van al onze sprekers. Dat is met alle respect en ik verzoek ook degenen die hier vanavond aanwezig zijn met hetzelfde respect te luisteren naar de raads- en commissieleden, ook als u het er niet mee eens bent. Dus dat als vooraf. Ik ga verder met dan de agenda, er zijn geen mededelingen, heb ik begrepen, tenzij één van u nog een mededeling heeft? Niet? De agenda, kunnen we de agenda zoals die vanavond voorligt voor dit deel vaststellen? Ja.

2. Vaststellen Visie opvang kwetsbare groepen (2510744)

De voorzitter: Dan staan de stukken 2 tot en met 5 van de Visie opvang kwetsbare groepen vanavond ter bespreking. U heeft zojuist, in ieder geval op deze tafel, dit papier gekregen en dat is een korte samenvatting van de visie. Ik wil graag beginnen, we hebben geen politieke vraag, maar kunnen we raden, vermoed ik. Ik kijk eerst even rond met de vraag: denkt u dat deze visie een bespreekpunt wordt in de raad? Want dat zou wel eens bepalend kunnen zijn vanavond voor de wijze waarop we dit bespreken. Wie wil het sowieso in de raad? Ik zie mevrouw Koene, ik zie mevrouw De Jager, ik zie GroenLinks. Nou, dan heeft u misschien alvast nagedacht ook over de volgende vraag en die is: misschien heeft u wel een motie of een amendement in gedachten.

Mevrouw ...: Ja, in gedachten.

De voorzitter: In gedachten, u hoeft hem nog niet uitgewerkt te hebben, maar in gedachten. Om de discussie voor vanavond een klein beetje te bundelen: kunnen we het met elkaar dan hebben – ik nodig bijvoorbeeld GroenLinks uit om te zeggen, want die zat net heel hard te knikken, zag ik – van: wij hebben in gedachten een motie of een amendement. Dat moet nog uitgewerkt worden, maar ik wil dus eerst nog even voelen: hoe ligt dat nou hier in deze raad? Bent u het met mij eens? Want u heeft beslist ook allemaal thuis heel keurig uw woordvoering helemaal uitgewerkt tot in de puntjes – kunt u natuurlijk ook altijd nog op uw website zetten – maar om vanavond eens dit experiment met elkaar te betrachten. Dat we GroenLinks eens het woord geven: we hebben een gedachte – mijnheer Burakçin, ik ga dadelijk eerst een rondje maken wie de woordvoerders zijn – maar dan kunt u daar vast over nadenken. Als u dat een goed idee vindt, dan doen we dat zo. Als u zegt: nee, ik vind dat helemaal geen goed idee, ik wil toch gewoon het rondje maken en iedereen wil zijn woordvoering keurig voorlezen, uit het hoofd oplezen, of wat dan ook. Ja, dan is het ook goed. Denkt u er even rustig over na. Dan begin ik met het voorstelrondje en dan begin ik links van mij.

De heer Coenen: Daniël Coenen, commissiegriffier.

De heer Heijkoop: Peter Heijkoop, wethouder.

Mevrouw Koene: Irene Koene, Gewoon Dordt.

De heer Bosman: Matthijs Bosman, ChristenUnie/SGP.

De heer Boersma: Jan Willem Boersma, ChristenUnie/SGP.

Mevrouw Jager: Ineke Jager, Fractie Jager.

De heer Tiebosch: Paul Tiebosch, D66.

De heer Polat: Ahmet Polat, D66.

Mevrouw Striebeck: Bernadette Striebeck, VSP.

De heer Van der Kruijff: Wim van der Kruijff van het CDA.

Mevrouw Van der Ham: Arine van der Ham van het CDA.

Mevrouw Van Benschop: Chris van Benschop, GroenLinks.

De heer Burakçin: Necdet Burakçin, GroenLinks.

Mevrouw Rutten-Alberts: Saskia Rutten-Alberts, PVV.

De heer Van Leeuwen: Van Leeuwen, PVV.

De heer Van der Net: John van der Net voor de VVD.

De heer Kwaak: Peter Kwaak, VVD Dordrecht.

De heer Van Verk: Cor van Verk, PvdA.

Mevrouw Stevens: Inge Stevens, PvdA.

De heer Portier: Ronald Portier, SP.

Mevrouw Nijhof: Loudy Nijhof, Beter Voor Dordt.

De heer Schalken: David Schalken, Beter Voor Dordt.

De voorzitter: En mijn naam is Marc Merx en ik ben uw onafhankelijk voorzitter. Goed, u heeft ...

Mevrouw Van der Ham: Voorzitter?

De voorzitter: Ja, mevrouw Van der Ham.

Mevrouw Van der Ham: Mag ik een procesvraag stellen?

De voorzitter: Een vraag stellen, natuurlijk.

Mevrouw Van der Ham: De portefeuillehouder Openbare Orde zit niet aan tafel. Komt hij nog, of komt hij niet?

De voorzitter: Ja, die is aanwezig, zit achter u. Mocht het nodig zijn dat er vragen zijn op zijn portefeuillegebied, dan komt hij zeker aan tafel zitten. Mag ik het voorstel wat ik eerder gedaan heb, gaan we dat in praktijk brengen? Ik kijk even rond. Mijnheer Van Leeuwen.

De heer Van Leeuwen: Ik heb er zelf wel behoefte aan om een stukje woordvoering te doen en tegelijkertijd wil ik ook wat vragen stellen aan de wethouder, want van zijn antwoorden zal het afhangen of wij met een motie gaan komen op 10 maart.

De voorzitter: Nee, dat begrijp ik. Dus het is misschien dat er een reactie op het idee van GroenLinks daarmee kunnen komen. Ik hoor ook, iedereen is natuurlijk vrij om zijn woordvoering te doen. Ik bedoel, ik ga daar echt niet voorliggen. Laten we het gewoon eens proberen en pakt uw kansen, u komt allemaal aan bod en neem de ruimte die u vindt dat u nodig heeft, maar laten we kijken of we met elkaar die discussie een beetje kunnen aanscherpen op die punten waar u vindt dat het over moet gaan. Vindt u, mijnheer Van Leeuwen, dat uw punt niet geraakt wordt door GroenLinks, dan schiet u hem gewoon in. Zullen we het zo doen? Dan gaan we gewoon het rondje maken. Beginnen we met GroenLinks. Ja? Gaat uw gang.

De heer Burakçin: Ja, dank u wel, voorzitter. Voorzitter, ik ga inderdaad mijn woordvoering doen en wij hebben inderdaad een aantal moties die wij dus gaan aankondigen. Voorzitter, in grote lijnen kunnen wij ons vinden in de inhoud en de richting van de visie. We kunnen dan ook spreken van een visie waar op sommige onderdelen de vinger op de zere plek is geplaatst. Echter vinden wij de aanpak nog niet voldoende doortastend. We zijn het van harte eens dat in de visie eindelijk gehoor wordt gegeven aan een betere spreiding van opvangvoorzieningen over stad en regio, hetgeen op termijn mogelijk zal bijdragen aan een betere balans in draagkracht en draaglast in wijken. Het lijkt me overigens overbodig om te benoemen wat het doet met wijkbewoners als dit niet in balans is. Wat ons betreft is naast een betere spreiding van de opvangvoorzieningen de plannen voor een juiste door- en uitstroom naar gepaste woonvoorzieningen van dak- en thuislozen een van de toonaangevende punten in de visie. Ambitieuze plannen waar we absoluut niet op tegen zijn, maar bij ons nog wel diverse vragen oproept. Het valt ons op dat de aangekondigde plannen in de visie deels worden afgezwakt door diverse knelpunten te benoemen en te waarschuwen dat het tempo en de mate waarin de ambities gerealiseerd worden afhankelijk is van maatschappelijke ontwikkelingen, zoals de krapte op de woningmarkt. Wat ons de afgelopen tijd helder is geworden is, is dat er behoefte is aan duidelijkheid en transparantie richting dak- en thuislozen, de bewoners en de raad. Om meer duidelijkheid en transparantie te krijgen in de aangekondigde plannen hebben wij een drietal moties in voorbereiding die ik graag kort aan u wil voorleggen. Om de visie te doen slagen ben je afhankelijk van het beschikbare woningaanbod. Dus is er snel behoefte aan geschikte woningen voor de Visie opvang. Tegelijkertijd wordt het in de visie als een belemmerende factor gezien, doordat er op dit moment onvoldoende geschikte woonruimte beschikbaar is. Dus de eerste motie, voorzitter, gaat dan over het verzoek aan het college om binnen korte termijn een plan uit te werken voor het realiseren van extra geschikte woningen voor de doelgroepen van de Visie opvang en daarbij ook de optie van tijdelijke woningen daarmee te nemen. Dus daar zou ik graag een reactie van de wethouder willen horen.

Mevrouw Koene: Voorzitter?

De voorzitter: Mevrouw Koene.

Mevrouw Koene: Mag ik vragen aan de heer Burakçin of dat alleen gaat om tussenvoorzieningen, of dat het ook om sociale woningbouw gaat? Dus zeg maar reguliere woningen.

De heer Burakçin: Nee, het gaat om gewoon alle voorzieningen wat eigenlijk toepasbaar is voor in deze visie. Dus alle woningen: tussenvoorzieningen, sociale huurwoningen, alternatieve woningen, tijdelijke woningen, alle soorten en maten. Dus hoe ze dit willen inkleden. Ja, dat was het?

De heer Van der Net: Voorzitter?

De voorzitter: De heer Van der Net.

De heer Van der Net: Het aantal sociale woningen, daar hebben we al afspraken over gemaakt. Dus met andere woorden, ik weet niet in hoeverre u dat in dit stuk wilt fietsen, maar dan blijft toch uiteindelijk alleen maar de tijdelijke voorziening over. Toch, mijnheer Burakçin?

De heer Burakçin: Nou ja, voorzitter, wij vinden dit ook ambitieuze plannen, dus wij vragen ons daar ook af als je bijvoorbeeld deze ambitie zo voorlegt en daar tegenover allerlei knelpunten benoemt en met name dus de krapte op de woningmarkt, dan vragen wij aan de wethouder: hoe realistisch is deze visie als je die knelpunten benoemt? Dus dan vragen wij aan de wethouder: maak inzichtelijk voor ons hoe we invulling gaan geven aan deze visie.

Mevrouw Van der Ham: Voorzitter?

De voorzitter: Mevrouw Van der Ham.

Mevrouw Van der Ham: Ik heb een vraag aan de heer Burakçin. In die motie, gaat u dan expliciet de koppeling maken met alle overige woningbouwplannen die wij hebben, of wordt het een op zichzelf staand verhaal en wilt u een aanpak alleen voor het realiseren van deze visie? Want dat maakt voor ons nogal verschil.

De heer Burakçin: Wat ik zojuist zei, er is een ambitie, dus voor de juiste doorstroming van dak- en thuislozen, er is dus behoefte aan woningen. Dus dan zeggen wij: maak dan inzichtelijk hoe je dan die doorstroming wilt realiseren, dus waar je die mensen wil plaatsen. Als je benoemt dat er een krapte op de woningmarkt is, geef dan aan ons aan hoe je dat dan wil realiseren. Hoe realistisch is dan deze visie? Nog meer vragen? Nee?

De voorzitter: Gaat u verder.

De heer Burakçin: Ik ga verder met mijn betoog, voorzitter. De tweede motie gaat om het opstellen van een uitvoeringsplan van de visie. Het mag duidelijk zijn dat het vertrouwen van de bewoners in de wijk is beschadigd en er grote behoefte is aan concreet perspectief op verbetering. Op basis van de visie alleen is voor ons onduidelijk wanneer die effecten van de maatregelen te verwachten zijn. Dus het verzoek aan het college om in een uitvoeringsplan, een soort tijdpad, inzichtelijk te maken wanneer en binnen welke termijn de plannen in de visie ten uitvoer wordt gebracht. Dus ook hier graag een reactie van de wethouder, voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Boersma.

De heer Boersma: Ik ben het helemaal met de heer Burakçin eens dat hier heel snel een uitvoeringsplan op gemaakt moet worden. Ik vraag me wel af waarom we dat via een motie moeten vragen. Op het moment dat wij hier een visie met elkaar vaststellen, ga ik er gewoon van uit dat het college in hele korte tijd gewoon een uitvoeringsprogramma ontwerpt.

De heer Burakçin: Voorzitter, dat is een goede vraag, maar we weten allemaal dat in het verleden diverse toezeggingen en beloftes zijn gedaan richting de bewoners en er is nu gewoon duidelijkheid, ook richting de bewoners en ook voor ons, dat er snel uitvoering komt. Dat ze ook kunnen zien dat er iets gedaan gaat worden. Dus ik bedoel, het is een visie van vijf jaar, maar we willen nu wel concrete maatregelen zien. Binnen welke termijn kunnen de bewoners en wij die maatregelen ook terugzien?

De voorzitter: Mijnheer Boersma.

De heer Boersma: Voorzitter, inhoudelijk ben ik het daar helemaal mee eens, alleen mijn vraag is nog steeds waarom we dat via een motie af moeten dwingen. Terwijl het volgens mij gewoon een hele normale gang van zaken is als we hier een visie vaststellen en daar zit heel veel politieke druk op – dat hebben we met z'n allen de afgelopen tijd geconstateerd, we hebben de verhalen van de bewoners gehoord – dus dan verwacht ik niet anders van dit college dat er echt als de bliksem met een uitvoeringsprogramma begonnen wordt.

De heer Van Verk: Maar voorzitter, ...

De voorzitter: De heer Van Verk.

De heer Van Verk: ... misschien zijn de verwachtingen van de heer Boersma wat te hoog gespannen, want dit soort processen kunnen heel makkelijk verzanden in eindeloze discussies op de achtste verdieping hier in dit huis.

De voorzitter: Mijnheer Boersma.

De heer Boersma: Nou, voorzitter, misschien een laatste opmerking ...

De voorzitter: Mijnheer Boersma heeft het woord.

De heer Boersma: Dat ben ik ook met de heer Van Verk eens, alleen we hebben ook nog een hele lijst met openstaande moties staan die ook al langer dan acht maanden duren, dus dat maakt niet zo heel veel uit dan.

De heer Van Verk: Dat illustreert het alleen maar.

De voorzitter: Gaat u verder.

De heer Burakçin: Dan ga ik verder met mijn betoog, voorzitter. Daar in ieder geval de reactie van de wethouder. Onze derde motie – we zijn aardig op dreef – gaat over het openen van een tweede opvanglocatie. In de visie wordt benadrukt dat als blijkt dat er

dus meer capaciteit nodig is, gezocht gaat worden naar een tweede locatie. Nachtopvang wordt omgevormd tot vijftig éénpersoonskamers, terwijl de huidige bezetting van de nachtopvang ruim boven de vijftig ligt. Dus ons verzoek is dan ook aan het college ...

De heer Van der Net: Voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Van der Net.

De heer Van der Net: Ik herken me in deze oproep, die oproep gaan wij ook doen, maar dan is de volgende vraag: die volgende opvang, moet die dan in Dordrecht gaan plaatsvinden? Of moet dat dan een keer toch ook in een van de andere Drechtsteden, mijnheer Burakçin?

De heer Burakçin: Voorzitter, laten we dat inderdaad aan de wethouder vragen waar dat gaat komen.

De heer Van der Net: Voorzitter, met alle respect, ik vraag het aan u, wat uw mening is, of dat ook in de andere Drechtsteden kan plaatsvinden. De wethouder gaat over zijn eigen woorden, dus.

De heer Burakçin: Nee, maar even voor de helderheid, volgens mij heb ik net benoemd dat we blij zijn met de spreiding, dat er meer gespreid gaat worden. Als die tweede opvanglocatie in Papendrecht komt, of wat dan ook, dat vinden we ook prima.

De voorzitter: Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Voorzitter, ik heb een vraag aan mijnheer Burakçin: waarom je beperken tot een tweede opvanglocatie, waarom zou je gewoon het niet veel breder zien? Omdat we ook gezegd hebben, volgens mij vorige week en gehoord hebben, dat er meerdere groepen gespreid moeten worden, dus dat het überhaupt om meerdere groepen gaat die niet bij elkaar kunnen zitten. Dus waarom zou je je beperken in de motie tot twee opvanglocaties? Misschien moet je wel kijken naar drie, vier, of vijf opvanglocaties.

De heer Burakçin: Het is een goede vraag, mevrouw Nijhof. We hebben daar inderdaad ook met elkaar over gehad, dat er inderdaad een diverse groep bestaat. Wat ons betreft lijkt ons dat prima en ook daarover zouden we de wethouder graag willen horen wat hij daarvan vindt. Dan ben ik eigenlijk door mijn moties heen. Tot zover, eerste termijn.

De voorzitter: Dank u wel. Dan hebben we ...

De heer Van Verk: Voorzitter?

De voorzitter: Ja, mijnheer Van Verk.

De heer Van Verk: De heer Burakçin is door zijn moties heen, maar dat leidt nog wel bij ons tot een vraag, namelijk: u heeft het over de opvang in woningen, dat is een van de

knelpunten. Het andere knelpunt wat wij zien is dat een aantal van deze mensen niet direct kunnen doorstromen naar de woningmarkt, maar behoefte hebben aan zorg en opvang. Daar heb ik u niet over gehoord. Ik kan me voorstellen dat namelijk ook daar geïntervenieerd wordt om de wachtlijsten te bekorten dan wel dat probleem op te lossen.

De heer Burakçin: Ja, dat is inderdaad wel een goede vraag. Goed, wat ik zeg, het zijn ambitieuze plannen en vandaar ook dat we ook wat meer helderheid willen krijgen, ook van deze wethouder. Dat kan prima, denk ik, ook in dat uitvoeringsplan uitgebreid worden hoe hij dat allemaal wil gaan doen. Dus daar wachten wij in dat uitvoeringsplan voor verdere afspraken.

De heer Van Verk: Maar u was niet van plan dat mee te nemen in uw eerste motie?

De heer Burakçin: Ja, dat willen we zeker doen. Het is ook nog zeker niet uitgewerkt, dus wat dat betreft zijn alle opties open, mijnheer Van Verk.

De voorzitter: Helder, dat is ook precies de bedoeling van zo'n discussie, dat je met elkaar eens gaat verkennen hoe zo'n motie er precies uit moet zien. Wat de wethouder vindt is erg interessant, maar wat u er samen van vindt is misschien nog veel interessanter. Ik zag mevrouw Van der Ham met de vinger omhoog, klopt dat?

Mevrouw Van der Ham: Ja, ik had daar inderdaad wel een vraag over, want de vraag van de heer Van Verk, was die bedoeld als in, dat we ook gaan kijken naar niet alleen het bouwen van woningen, maar ook kijken: hoe stroomt dat nou door, en gaan we daar dan ook iets aan doen? Want dat is wel echt een ander vraagstuk dan puur een motie bouwen, bouwen, bouwen, hè? Dus die kanttekening wil ik wel plaatsen dat het dan ook wel echt op die manier ook opgeschreven moet worden, want anders dan hebben we die discussie niet.

De voorzitter: Mijnheer Burakçin.

De heer Burakçin: Laten we inderdaad eventjes afwachten tegen die tijd wat ervan komt, van die motie.

De voorzitter: Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Voorzitter, in uw moties beschrijft u niet het voorstuk van, laten we zeggen, het instromen in de maatschappelijke opvang. Want in ieder geval wij vanuit Beter Voor Dordt zouden heel graag een motie aangevuld zien met ook een uitvoeringsplan met betrekking tot de instroom. Want we zien daar een heikel punt op dit moment dat er soms mensen niet terechtkomen in de maatschappelijke opvang zelfs, dat de triage in het begin van het proces op het moment dat iemand zich ergens moet melden omdat hij dakloos is, niet goed verloopt. Dus wij zouden, als we een motie steunen, graag een motie zien waarin dit ook verankerd is. We zien ook in de visie daar eigenlijk veel te weinig toelichting bij. Dan komen we natuurlijk ook op de discussie waar we vorige week ook en al eerder over gesproken hebben, dat we vinden dat er

eigenlijk een soort van daklozenloket zou moeten komen, waar je een brede triage doet en waar daarvanuit meerdere mensen die op een aantal zaken gespecialiseerd zijn, op de problematiek van de mensen die er binnenkomen, daar ook direct een aanwijzing kunnen geven naar welke vorm van opvang deze mensen moeten.

De voorzitter: En uw vraag is?

Mevrouw Nijhof: Ik zou graag, als wij een motie indienen, of in ieder geval als wij een motie steunen, zou ik dat er heel graag in terugzien. En anders zouden wij graag uw mening over een motie hebben waar dat specifiek wordt uitgewerkt.

De voorzitter: Even voor de helderheid, overweegt u als de heer Burakçin dit allemaal niet meeneemt in zijn motie, zelf een motie in te dienen?

Mevrouw Nijhof: Natuurlijk.

De voorzitter: Dan hebben we daar de discussie over. Wilt u daarop reageren, mijnheer Burakçin?

De heer Burakçin: Ik zou zeggen: schuif vooral aan en voorzie ons van input. Dan zien we wel verder.

De voorzitter: Oké, anderen die nog hier op willen reageren? Niet? Zijn er nog anderen die moties in voorbereiding hebben? Mijnheer Van der Net, u heeft een motie in voorbereiding?

De heer Van der Net: Mijn hoofd zit vol moties altijd, mijnheer Merx. Vooral moties, geen emoties, zoals u weet. Het is wat dat betreft eigenlijk een dilemma. Het gaat over twee kerntaken: het opvangen van mensen die geen dak boven hun hoofd hebben, maar ook de leefbaarheid en de veiligheid van een buurt. Wat wij lezen in deze visie, 'housing first' en dergelijke. Daar staan wij ook achter en wij geloven ook wel dat dat gaat helpen. Tussentijdse oplossingen, zoals we bijvoorbeeld ook in Leiden hebben gezien, containerwoningen en dergelijke, dat lijkt mij prima. Mensen komen tot rust en dan heeft de buurt het ook wel wat rustiger. Waar wij wel aandacht voor willen hebben, ook zeker in het Dordtse, is dan ook nog het begin van de instroom, en dat is namelijk als mensen door schulden uit hun huurhuizen worden gezet. Ik vind gewoon dat we eigenlijk moeten proberen dat dat echt niet meer gebeurt in Dordrecht. Dat dat gewoon klaar is, want het helpt niet en de maatschappelijke kosten zijn nog eens een keer vele malen groter dan andersom. Dus dat wilden we in ieder geval ook eventjes aangeven. De scheiding tussen die diverse vormen van dakloosheid is ook al benoemd, ook door mevrouw Nijhof, vinden we wat dat betreft ook een heel goed idee. Maar we willen eigenlijk wel stoppen nu met een discussie over de mate van overlast zoals die wordt ervaren. Dat zat ons toch wel dwars. We weten gewoon met z'n allen, als je daar door die buurt heenloopt, dat daar gewoon een ernstig probleem is. Niet alleen het actiecomité, maar ook de beheergroep, maar ook het rapport van het OCD geeft dat gewoon aan. Wij vinden gewoon als VVD dat iedere buurt aandacht moet hebben qua veiligheid en leefbaarheid. Deze buurt krijgt op dit moment daar gewoon te weinig

aandacht voor van de gemeente, dus daar moeten we gewoon ook wat aan doen. Een van de methoden is bijvoorbeeld ook die concentratie daar weghalen. Wij vinden in de visie de aantallen eigenlijk nog te hoog, dat geef ik gelijk ook even richting de wethouder aan. Ik wil dat het liefste nog tot de helft terugbrengen en wij willen ook eventueel een antwoord van de wethouder of de dagopvang ergens anders zou kunnen komen. Met betrekking tot ...

Mevrouw Van der Ham: Voorzitter?

De voorzitter: Ja, mevrouw Van der Ham.

Mevrouw Van der Ham: Ja, ik heb een vraag aan de heer Van der Net. U houdt een vlammend betoog, vol moties in uw hoofd. Wat ik me afvraag is: u focust in het overlast vooral toch over wat er dan met de opvang moet gebeuren. Maar u zult het toch met me eens zijn dat er veel meer in die buurt zit wat ook voor overlast zorgt. Deze visie gaat daar wel wat aan veranderen, maar ik denk dat we er dan nog lang niet zijn. Ik stel me zo voor dat er behoefte is aan een integrale aanpak over hoe we de leefbaarheid in deze buurt veranderen. Doen we wat aan de coffeeshop, doen we wat aan de Dirk van den Broek, doen we wat aan de casino's? Ik weet het niet, ik heb de antwoorden niet, maar ik heb daar wel behoefte aan. Stel dat wij als partij een motie opstellen waarin wij zeggen: er moet binnen zoveel maanden een integrale aanpak zijn voor wat als de Visie opvang in werking is getreden en is uitgevoerd, wat er daarnaast nog moet gebeuren. Of zegt u dan: nee, dat gaat mij een stap te ver.

De heer Van der Net: U haalt wat dat betreft de woorden uit mijn mond, want als laatste in mijn betoog heb ik hier opgeschreven dat ik toch wel wil dat er wordt gekeken of er à la de oude Colijnstraat een taskforce kan worden opgericht om daar nu eens echt wat meer inzet te hebben in die buurt en ervoor te zorgen dat die buurt weer gewoon die mooie, veilige en leefbare buurt wordt die het ooit was. Dus als dat een voldoende antwoord is voor u, dan ...

De voorzitter: Mevrouw Jager.

Mevrouw Jager: Daar wil ik graag heel even op reageren. Ik weet van andere plaatsen waar een taskforce is bezig geweest. Als je met een taskforce begint, dan zul je hem erbij moeten houden. Dan hoeft dat niet altijd in dezelfde mate waarmee je ermee begint, maar je kunt niet zeggen op een gegeven moment: dan is het klaar en dan is de buurt weer goed. Want als je de taskforce helemaal weghaalt en ergens anders neerzet, dan gaat de buurt net zo hard weer achteruit.

De voorzitter: Mijnheer Van der Net.

De heer Van der Net: Voorzitter, dan moet ik even mevrouw Jager erop wijzen dat de Colijnstraat natuurlijk ook die aandacht heeft gekregen en dat dat nu ook is afgebouwd, en dat het daar op dit moment toch nog leefbaarder is dan dat het tien jaar geleden was, dus.

Mevrouw Jager: Nadat de Colijnstraat was afgebouwd.

De heer Van der Net: Ja, nou goed, en? Prima toch?

De voorzitter: Oké, voordat we dadelijk de hele Colijnstraat hier nog de revue laten passeren: mijnheer Van der Net, hou ons niet langer in spanning, welke moties heeft u in uw voorbereiding, waar zoekt u steun voor?

De heer Van der Net: Ach nee, voor zoveel. Maar ten eerste, voorzitter, met betrekking tot het uitzettingsbeleid, dat daar in ieder geval een motie voor wordt ingediend. Wij zullen ook, wij overwegen een motie om in ieder geval de aantallen op dit moment in de visie nog te verlagen, zodat dat ook kan werken. Ik heb het ook al gehad met de heer Burakçin over de mogelijkheid van een extra, of een derde, of een vierde opvang, dat ik daar gewoon ook een studie naar wil, een antwoord van de wethouder wat die mogelijkheden zijn, zodat ook andere Drechtsteden natuurlijk daar iets moeten hebben, want de helft van de mensen die op dit moment in de opvang zitten, die komen uit Dordrecht. De rest komt van buiten uit de regio, en zelfs vanuit de Antillen heb ik vernomen uit het antwoord. Wij vinden gewoon dat iedereen de last moet dragen die ze kunnen dragen en dus ook in de regio opvang. Als laatste dan nog dat we echt willen dat de veiligheid tot recht komt. De leefbaarheid in die buurt, die moet gewoon goed worden, net zoals bijvoorbeeld in Dubbeldam waar ik woon. Daar wil ik uiteindelijk ook een motie voor indienen, of uiteindelijk moet het antwoord van de wethouder of van de burgemeester dusdanig zijn dat ik daar vertrouwen in heb.

De voorzitter: Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Ik hoorde u zeggen – tenminste, ik dacht dat ik dat hoorde – een motie over het uitzettingsbeleid. Kunt u dat uitleggen?

De heer Van der Net: Met betrekking tot huurwoningen, sociale huurwoningen. Ja, ja, illegalen wil ik ook uitgezet hebben, want dat is een ander verhaal.

De heer Van Verk: Voorzitter?

De voorzitter: Goed, dat zijn nogal wat moties. Mijnheer Burakçin, u wil daarop reageren?

De heer Burakçin: Ja, ik wil daarop reageren, op die huisuitzettingen. Wij ondersteunen dat, hoor, maar volgens mij is er recentelijk nog een motie aangenomen in de Tweede Kamer om dat eigenlijk te voorkomen.

De heer Van der Net: Maar voorzitter, laten we even het antwoord afwachten van de wethouder.

De heer Van Verk: Voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Van Verk.

De heer Van Verk: Het klinkt sympathiek, een motie ter voorkoming van uitzetting, zeker daar waar het huurschulden betreft. Er is nog een andere groep die consequent wordt uitgezet en zelfs wordt uitgesloten voor vijf jaar op de woningmarkt, en dat zijn de mensen die worden betrapt op een wietplantage. Hoe staat u daar tegenover?

De heer Van der Net: Ja, ik moet u teleurstellen, maar daar heb ik op dit moment geen medelijden mee. Ik bedoel, ik vind schulden een heel ander iets dan doelbewust een wietplantage in je huis opnemen en ook een gevaar opleveren voor je burens.

De heer Van Verk: Voorzitter, ik onderscheid dat ook. Tegelijkertijd moeten we vaststellen dat mensen die een wietplantage, die zich daartoe laten verleiden, soms ook tot de zwakkeren in de samenleving behoren en heel makkelijk verleid kunnen worden. Wellicht dat we daar toch een wat gedifferentieerder beleid op moeten voeren.

De voorzitter: Is een interessant onderwerp, maar het gaat voorbij aan de opvang.

De heer Van der Net: Ja, een interessant onderwerp. Ik denk dat wij daar heel lang over kunnen praten, maar bij ons staat de eigen verantwoordelijkheid dan bovenaan, voorzitter.

De voorzitter: Ja, bovendien gaat het voorbij aan de discussie van vanavond, maar pak uw kans op een moment waar u zegt: ga ik in mee, ...?.

Mevrouw Koene: Voorzitter?

De voorzitter: Mevrouw Koene.

Mevrouw Koene: Ja, als ik dan de heer Van der Net hoor zeggen: wij gaan voor de eigen verantwoordelijkheid van de mensen. Dat snap ik niet waarom hij vraagt om uitzettingen te voorkomen, want dat is ook hun eigen verantwoordelijkheid.

De heer Van der Net: Dat ben ik, voorzitter, helemaal met mevrouw Koene eens, maar ik maak wel verschil tussen schulden en inderdaad iets opzetten in je huis waardoor je je burens en je buurt onveilig maakt. Nogmaals, daar kunnen we over discussiëren. Ik vind dat schulden niet een directe reden moeten zijn voor uitzetting en als je iets echt strafbaars doet in je woning, dat wel.

De voorzitter: Mijnheer Boersma.

De heer Boersma: Ja, voorzitter, ik hoor de heer Van der Net heel veel mooie dingen zeggen, ook heel veel plannen hebben en moties, en ook een stukje emotie denk ik er zelfs onder te zien. Dat is heel goed, want deze problematiek moet fors aangepakt worden. Ik ben wel heel benieuwd, omdat de heer Van der Net altijd ons geweten is als het om geld gaat, hoe we dit allemaal gaan betalen. Dat is sowieso misschien ook een vraag aan de commissie: we hebben nu een visiedocument hier liggen wat verder uitgewerkt moet worden, er zitten best behoorlijk wat consequenties aan. Dan is de vraag aan ons gewoon wat wij straks bereid zijn om te gaan betalen om deze problemen

aan te pakken en op te lossen. Maar goed, misschien eerst deze vraag aan de heer Van der Net.

De voorzitter: Mijnheer Van der Net.

De heer Van der Net: Ja, dat is waarschijnlijk een vraag die we naast dit dossier dadelijk nog op heel andere dossiers ook moeten gaan beantwoorden. Hoe verdelen we uiteindelijk het geld? Bij ons staat toch de inzet voor de opvang van de echt zwakkeren, maar ook de veiligheid en de leefbaarheid wel vooraan. Dan kan ik nog wel een aantal andere dingen vanuit de begroting gaan roepen waarvan ik zou gaan bezuinigen, maar ik zit in een coalitie en ik ben ook politicus, dus dat ga ik niet doen. Maar dat zijn keuzes die we dadelijk moeten gaan maken, dat ben ik met u eens.

De voorzitter: Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Voorzitter, ik zou ook, dat had ik ook in mijn oorspronkelijke woordvoering opgeschreven, toch ook hier weer aandacht willen vragen voor de ontschotting van de gelden, want we hebben de ontschotting van de gelden binnen het sociaal domein. Want het is natuurlijk ook zo, we staan weer voor een geldvraagstuk, maar we weten ook dat ook als het gaat over opvang hier meerdere wetten gelden en waar we ook geld voor krijgen. Dan heb ik het over de Jeugdwet, dan heb ik het over de Wmo en dan heb ik het ook over aanpalende wetgeving die hier ook een rol in speelt: de Wlz, de Zorgverzekeringswet. We weten ook dat het beschot houden van wetgeving heel veel geld kost, omdat we niet integraal kunnen werken. Dus ik zou ook aan de portefeuillehouder wat dat betreft als het over het geld gaat eens een oproep willen doen om samen met de andere wethouder die ook een deel van het sociaal domein heeft – dat is in dit geval de portefeuillehouder Jeugd – eens te kijken of er niet, als het gaat over ... We weten het allemaal, de 18 min, 18 plus problematiek, de gezinsproblematiek, waar er gelden uit de verschillende potjes bij elkaar te voegen zijn om zo tot een efficiëntere manier van uitgeven te komen.

De voorzitter: Ontschotting van gelden. Wie mag ik nu het woord geven, wie heeft er nog moties en dergelijke in voorbereiding? Mevrouw Van der Ham.

Mevrouw Van der Ham: Ja, voorzitter, dank u wel. Ik ben er overigens van overtuigd dat het nooit een doel op zich moet zijn om moties te maken bij elk stuk wat we maken. Mocht dat nodig zijn, als ik niet voldoende antwoord krijg vanuit het college, ga ik dat misschien wel doen, maar dat weet ik nu nog niet. Ik zou het graag over twee dingen willen hebben, één is de visie zelf, en twee is de overlast die momenteel daar plaatsvindt. Wij zijn blij met de visie, want het zorgt voor perspectief. Hij is ambitieus, maar we houden van ambitie. We hebben wel een aantal vragen. Is er bijvoorbeeld al een begin van denken over waar een eventuele tweede opvang terecht zou moeten komen? Momenteel is de bezetting gewoon te hoog, dat hebben een aantal collega's ook aangegeven. En per wanneer zou dat dan moeten zakken, of per wanneer is die locatie nodig? Of hebben we, omdat dat uitvoeringsprogramma nog gemaakt moet worden, in de tussentijd misschien maar beter dat we sowieso een tweede locatie gaan regelen, omdat het nog even tijd nodig heeft voordat de rest van de visie in uitvoering komt?

Daar zou ik graag wil eventjes iets over horen. Ik zou ook heel graag van het college willen weten: hoe zien zij nou die verdeling richting de regio? Want ik bedoel, uit Gorinchem komt één persoon op dit moment. Gaan we dan daar iets neerzetten om die negentien buitenlanders uit Dordrecht daar naartoe te sturen ofzo? Is er een idee over hoe we dat dan gaan doen, en hoe concreet is dat dan? Is dat dan nu iets vanuit Dordrecht een wens, of is er bijvoorbeeld al over gesproken met de regiogenoten? Het uitbreiden van woningvoorzieningen zorgt voor de nodige druk, daar hebben collega's al voldoende over gezegd. De doorstroom naar zorgverlening is niet altijd even makkelijk. Ik ben ook benieuwd: in hoeverre is al gesproken met zorgverleners over de druk die ook weer bij hen gaat ontstaan op het moment dat wij gaan duwen? Want op het moment dat wij die uitstroom naar boven willen hebben komt er meer druk op zorgverleners. Hebben mensen zich bijvoorbeeld geëngageerd, heeft een woningcorporatie zich geëngageerd, of heeft die daarover gesproken met het college? Of hebben GGZ-aanbieders al gesprekken gevoerd? Ik ben gewoon benieuwd naar: hoe concreet is dit nou? Laatste, kleine vraag is: ik lees dat we mogelijk meer Merwedehuisjes gaan neerzetten. Daar zijn we heel blij mee en ik vraag me wel af: is er misschien al een locatie waar we dat zouden willen doen dan? Nu de overlast, en dan zijn we inderdaad voor die integrale aanpak, want deze visie is een mooie eerste stap, maar uiteindelijk is er gewoon veel meer in de buurt aan de hand. Ik zou heel graag van de portefeuillehouder Openbare Orde horen of het college mogelijk ervoor openstaat om te komen met een integrale aanpak. Wat dat betreft denk ik dat het taskforce benoemingen van de heer Van der Net daar volledig terecht in zou zijn. Een laatste kleine puntje is dat het toch niet moet kunnen dat dat meldpunt zo moeilijk bereikbaar is en ik zou heel graag horen dat dat heel snel opgelost wordt.

De voorzitter: Dank u wel. Leidt dat tot vragen aan mevrouw Van der Ham? Ja, mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: U heeft het over een aantal andere instellingen, of daar al afspraken met zijn gemaakt. Wat ik ook aan de wethouder daarbij aan toe wil voegen is, we hebben ook de discussie vrouwenopvang hier gehad. Daar is overigens nog steeds geen antwoord op door wie dat straks beheerd gaat worden. Is daar inmiddels duidelijkheid over? Want dat is ook een groep op zich. Is er ook een idee over of wij zo afhankelijk willen blijven van het Leger des Heils als het gaat over dat dat de enige aanbieder moet zijn die in dit geval de opvang regelt? Want daar zouden wij graag antwoorden op willen hebben en daar hebben wij natuurlijk al eerder over gediscussieerd. Zijn daar ideeën over?

De heer Van der Net: Voorzitter?

De voorzitter: Maar dit was geen vraag aan mevrouw Van der Ham, toch?

De heer Van der Net: Volgens mij niet. Voorzitter?

De voorzitter: Ik hoor mijnheer Van der Net en mevrouw Koene was volgens mij, wilde ook, hè? Ik geef eerst het woord aan mevrouw Koene.

De heer Van der Net: Eerst aan haar?

De voorzitter: Ja, zeker.

De heer Van der Net: Nou, vooruit dan maar.

Mevrouw Koene: Dank, voorzitter. Ja, ik vroeg me ineens af, ik hoor mevrouw Van der Ham nu een aantal dingen zeggen, en dat geldt niet alleen voor mevrouw Van der Ham, maar misschien ook wel voor anderen. Wat staat er nou in die visie waarvan mevrouw Van der Ham vindt dat dat nu nog niet zou moeten – nee, dat zeg ik verkeerd – wat nieuw is, zeg maar? Want in mijn beleving is alles wat er in de visie staat had al lang moeten gebeuren. Dus wat staat er nou in de visie wat iets nieuws brengt, waardoor we dus een betere opvang krijgen, minder overlast krijgen, noem allemaal maar op?

De voorzitter: Mevrouw Van der Ham.

Mevrouw Van der Ham: Ik vind het een interessante vraag die het college beter zou kunnen beantwoorden, denk ik. Als u het mij persoonlijk vraagt – want dat doet u – wat ik zie dat nieuw is, is bijvoorbeeld de spreiding richting de regio. Ik heb niet eerder concrete beweging gezien die richting uit. Ik denk dat de concrete benoeming van de doorstroming en de tussenhuisvesting in die zin nieuw is, en het maximum voor de opvang. Dus dat zijn nieuwe punten en daar ben ik in die zin blij mee en misschien is het wel gewoon zo dat het allemaal allang had moeten gebeuren, maar dan denk ik: beter laat dan nooit, en ga dat nu dan alsnog doen.

Mevrouw Koene: Nou ja, voorzitter, want daar gaat het dus ook inderdaad om. We hebben in 2018 een discussie gehad met elkaar toen de dagopvang verplaatst werd naar het Kromhout. Toen zijn er al een heleboel dingen toegezegd, we zouden van alles en nog wat gaan doen. Tot nu toe is er nog niks gebeurd, tenminste, er is heel veel gesproken, er is een mooi stuk gemaakt en zo, maar er is eigenlijk nog niet iets veranderd in de buurt, waardoor het in de buurt dus alleen maar slechter is geworden. Moet ik even ... Ja, nee, ik wou net zeggen, als u wil overleggen, dan ... Dus wat is er nou daadwerkelijk waarvan u echt gewoon met droge ogen durft te zeggen: dat had ... Kijk, want dan kan u wel wijzen naar het college, maar er had natuurlijk al een heleboel gedaan moeten zijn inmiddels. Dus we hebben een Visie opvang liggen, dat is fantastisch, maar wat erin staat ... Ik bedoel, ik heb dus zoiets: waarom heeft dit zo lang geduurd? Want er staat eigenlijk niks in.

Mevrouw Van der Ham: Ja, nogmaals, ik begrijp niet zo goed waarom u deze vraag bij mij neerlegt, want volgens mij hebben wij als partij direct opgeroepen om dit snel op te pakken. De visie ligt er nu en het is een visie met draagvlak, ik denk dat dat belangrijk is. Ik denk dat dat proces heeft moeten lopen, omdat iedereen daarin geconsulteerd werd. Van mij had het wel sneller gemogen, maar ja, wat doe ik daar nu op dit moment aan? Niet zoveel. Nu ligt er een visie voor, daar kan ik nu wat van vinden, en dat doe ik.

Mevrouw Koene: Nou ja, voorzitter, als ...

De voorzitter: Nog één poging, mevrouw Koene.

Mevrouw Koene: Ja, nee, de laatste, gewoon alleen maar ... Ik bedoel, het is niet zozeer richting mevrouw Van der Ham, dat heb ik ook al gezegd volgens mij, het was meer een vraag die me te binnen schoot naar aanleiding van haar pleidooi.

De voorzitter: Oké, helder. Mijnheer Van der Net.

De heer Van der Net: Ik wil eventjes ook richting mevrouw Nijhof reageren, dat wij ook wel, als er andere locaties komen, dat wij ook wel daarin willen meenemen dat dan eventueel een andere aanbieder dan daar ook voor in aanmerking kan komen. Dus dat wilde ik nog eventjes hier zeggen.

De voorzitter: Helder, dank u wel. Wie heeft er nog punten waarvan u zegt: die zijn nu nog niet aangeraakt en de wil ik hier graag op tafel leggen om eens met elkaar over te hebben. Ik zag de heer Boersma en ik hoor nu 'voorzitter' ... Ja, allemaal, dan ga ik gewoon zo rond. Mevrouw Koene, had u nog aanvullende punten?

Mevrouw Koene: '...'.

De voorzitter: Ja, nee, maar ik ga nou gewoon even ... Het verzoek aan u is kort en bondig, datgene wat u nog niet in de discussie gehoord heeft en wat u nog graag in wil brengen, dat even op tafel te leggen. Dus dan maken we nu even het rondje af en ik verwacht dat een hele hoop inmiddels al op tafel ligt.

Mevrouw Koene: Ja, ik vind het een beetje, het wordt een beetje gestuurd nu en dat vind ik een beetje jammer, maar goed.

De heer ...: '...'.

Mevrouw Koene: Pardon?

De heer ...: '...'.

Mevrouw Koene: Oké. De visie die voorligt, er staan een aantal dingen in en dat is allemaal hartstikke leuk, dat zei ik daarnet al: voorkomen dat mensen dakloos raken, noem allemaal maar op. Eigenlijk zie ik nou nergens staan hoe we het gaan doen. Dus ik vraag me echt af of er iemand is die mij voor 10 maart dat dat in de raad is, kan duidelijk maken dat de woorden, dat die ook ergens tot daden kunnen gaan komen. Dat is eigenlijk een beetje mijn centrale vraag over de visie.

De heer Burakçin: Voorzitter?

De voorzitter: Mevrouw ... De heer Burakçin.

De heer Burakçin: Volgens mij hebben wij een motie aangekondigd met een uitvoeringsplan om daar dus helderheid in te krijgen.

De voorzitter: Mevrouw Koene.

Mevrouw Koene: De wethouder zegt dat het een visie is, dus dat hoeft daar dan blijkbaar niet in te staan, maar het is wel handig als we een visie maken dat we inderdaad een tijdpad hebben, enzovoort. Dat had ik niet nu willen hebben, dat had ik al een jaar geleden bij wijze van spreken willen hebben, want er gaat van alles en nog wat nog steeds niet goed wat al lang geregeld had moeten zijn. Daarnaast heb je natuurlijk nog richting een toekomst te werken. Maar ik kan me niet aan de indruk onttrekken dat het gewoon nog steeds allemaal te wensen overlaat wat betreft opvang, wat betreft de buurt, enzovoort.

De voorzitter: Mevrouw Van der Ham.

Mevrouw Van der Ham: Ja, voorzitter, dank u wel. We hebben het vanavond over moties, overweegt u dan bijvoorbeeld als daar geen concreet genoegte uitspraken over komen, om daar een motie voor in te dienen, om daar dan iets vanuit de raad op te leggen, in dat tempo, of wat dan ook?

De voorzitter: Het antwoord was ja, toch? Ja?

Mevrouw Koene: Het antwoord is ja. Misschien zelfs ook nog wel een amendement.

De voorzitter: Oké, dat was hem? Ja, oké. Wie, mijnheer Boersma?

De heer Boersma: Ja, dank u wel, voorzitter. We zijn inderdaad al een hele tijd bezig, dus dan is het altijd lastig om een stap terug te doen om met elkaar even de klokken gelijk te zetten waar we naartoe willen. Dus in die zin is een visie altijd een stukje vertraging, maar ik denk dat er een aantal elementen in zitten die we nu gewoon met elkaar moeten beslissen om een aantal problemen in de toekomst op te lossen. Vervolgens moeten we natuurlijk al op hele korte termijn gewoon een aantal problemen aan gaan pakken. In dat verband heb ik wel even een vraag richting de wethouder, want er wordt in de visie gesproken over draagkracht in de wijk. Op het moment dat we nieuwe locaties, of nieuwe plekken gaan kiezen om mensen op te vangen of begeleid te laten wonen of anderszins, moet er een draagkrachtonderzoek komen. Ik vroeg me af hoe dat er precies uit gaat zien en met name ook hoe zich dat dan verhoudt tot de draagkracht in de wijken waar nu al een dag- en nachtopvang zit, omdat we daar zien dat de draagkracht echt volledig weg is inmiddels. Dus hoe verhoudt zich de zoektocht naar nieuwe locaties en de draagkracht wat andere wijken aankunnen tot de draagkracht die er inmiddels in deze wijk niet meer is, en wat voor consequenties gaat dat hebben, bijvoorbeeld voor hoe de dag- en nachtopvang eruit gaat zien? Er is al een suggestie gedaan: misschien moet dat wel veel kleiner dan dat nu in de plannen zit. Dat betekent dat we op andere locaties nog meer mogelijkheden moeten gaan zoeken. Dus dat is even een vraag ook richting de wethouder.

Mevrouw Koene: Voorzitter?

De voorzitter: Mevrouw Koene.

Mevrouw Koene: Ik vroeg me af, als je denkt dat er minder mensen op één plek opgevangen moeten worden, zou je dan ook misschien concreter moeten maken welke groepen je er misschien niet vindt horen? Want ik kan me niet aan de indruk onttrekken dat er dus een x-aantal groepen worden opgevangen nu die ergens anders zouden moeten worden opgevangen. Of die misschien, noem nou eens wat, statushouders – dat heet tegenwoordig geloof ik weer anders – als die mensen daar terechtkomen, dan is er dus volgens mij iets bij het COA niet goed gegaan. Die hoeven dus dan niet bij het Leger des Heils te zitten. Dus even denkend: zou dat misschien ook schelen? Dus dat je gewoon kritischer gaat kijken naar wie er uiteindelijk op welke opvang zit.

De heer Boersma: Ja, daar ben ik het helemaal met mevrouw Koene eens. Ik denk dat het heel belangrijk is om sowieso wat we ook vorige week gehoord hebben van zowel bewoners als organisaties: haal ook groepen uit elkaar, zorg dat groepen niet bij elkaar zitten. Bijvoorbeeld jongeren moet je niet bij verslaafden en psychiatrische daklozen zetten, en gezinnen moet je ook niet op de verkeerde plekken zetten. Dus daar moeten we zeker naar kijken. Ik heb een beetje in de visie, als ik het goed gelezen heb, wel de intentie gelezen om wel heel goed te gaan kijken naar hoe we die groepen gaan benoemen en uit elkaar gaan halen.

De voorzitter: Mijnheer Boersma, maar volgens mij stelt mevrouw Koene een andere vraag. De vraag is, zoals ik hem begrepen heb – maar mevrouw Koene gaat mij zeker verbeteren als ik dat verkeerd gehoord heb – er zijn groepen waarvan mevrouw Koene zegt: die moet je misschien helemaal niet opvangen.

De heer Boersma: O, zo had ik hem niet begrepen.

Mevrouw Koene: Nee.

De voorzitter: Nee? U noemde statushouders?

Mevrouw Koene: Nee.

De voorzitter: Nee? Nou, dan heb ik het verkeerd gehoord. Gaat u verder.

De heer Boersma: Nee, zo had ik hem ook niet begrepen. Volgens mij ging het erom dat je kijkt welke groepen je opvangt en waar.

Mevrouw Koene: Ja, juist.

De heer Boersma: Nou, daar zijn we het helemaal met elkaar eens. Ik denk dat ook zeker bij de uitvoering van een visie dat dat gewoon heel duidelijk moet zijn. Dan de vervolgstap is dus dat we met elkaar ook gaan kijken welke groep welke zorg en welke opvang nodig heeft. Is dat dan echt een klassieke opvang, of is dat begeleid wonen, of is dat een tijdelijke opvang, of is dat een tiny house, of is dat een gastgezin waar bijvoorbeeld jongeren even terecht kunnen om op adem te komen? Dat vind ik heel belangrijk dat we dat bij die hele uitvoering straks en bij het uitvoeringsprogramma dat nadrukkelijk in beeld brengen: hoe gaan we groepen splitsen en hoe gaan we dan de

groepen de zorg en aandacht geven die ze nodig hebben, die er uiteindelijk voor zorgen dat ze dan weer hun plekje vinden in onze stad of daarbuiten.

De voorzitter: Dat was hem? Mevrouw Jager.

Mevrouw Jager: Dank u wel, voorzitter. Ja, om te beginnen, de visie kun je niet veel op tegen hebben, want de visie bestaat uit zeven regels. Er staat namelijk, 'visie en uitgangspunten', dan staan er de zeven regels van de visie en dan staat er: "Dit vertalen we in de volgende uitgangspunten." Dus de visie is helder, kort en helder. De uitgangspunten is een ander verhaal, want daar kom ik toch wel een aantal dingen in tegen in alles wat er achter die visie hangt waarvan ik denk: nou ... Er staat bijvoorbeeld in dat op alle momenten ervaringsdeskundigen ingezet moeten worden als aanvullend op de professionele zorg. Mijn eerste vraag daarbij is: waar komen die vandaan, wordt dat vrijwilligerswerk – zogenaamd verplicht misschien wel – of gaan we die mensen gewoon netjes in dienst nemen? Dat is al één. Maar dan krijg ik gelijk er achteraan: waar worden ze dan van betaald? Wat ik bovendien ook vind schuren is de woonvisie en de bouwopgaven regionaal die zegt één ding, maar er zijn ook wensen met betrekking tot de opvang en die botsen volledig met die visie van de bouwopgaven in de regio. Met andere woorden: waar gaan we het geld vandaan halen om die gewenste opvang voor al die verschillende groepen op verschillende locaties te realiseren? Want – even zien, hoor – bovendien is er ook nog de wens tot een sterke vermindering van het aantal plekken voor de opvang op Kromhout. Daar moet eerst verbouwd worden, dan kijken of het voldoende is en pas daarna wordt er eventueel een extra locatie gezocht. Ik vraag me af of dat wel de juiste volgorde is, want wat doe je met de mensen die daar niet terecht kunnen tijdens de verbouwing en voor wie eventueel daarna geen plaats is? Waar ga je die neerzetten? Dus ik denk dat je de tweede locatie, of een derde, of een vierde, maakt mij niet uit, maar dat je in ieder geval een plaats waar die mensen heen kunnen moet hebben, voordat je met verbouwen begint. Bovendien vroeg ik me af – en dat is mij niet helemaal helder geworden – wat er bedoeld wordt met 'no label'-plekken ten aanzien van de Wmo. Komt in het meerjarenbeleidsplan van de Wmo, maar ik dacht dat – in mijn ervaring gaat de Wmo over andere dingen, maar het zou kunnen dat ik dat mis heb – maar dat wil ik dan graag uitgelegd zien, want dat zie ik dus niet. En ja, en waar ik over denk om met een motie aan de gang te gaan, of misschien wel met een amendement, dat is een heel verhaal wat er ligt en dit is nog maar een gedeelte ervan, maar een heel belangrijk deel daarvan is de financiële paragraaf. Dit is de hele financiële paragraaf, zo'n stukje. Dat vind ik ronduit onvoldoende. Ik denk dat we meer inzicht en doorzicht moeten hebben voordat je ook maar iets fatsoenlijks daarover kunt zeggen. Want anders is het een prachtig utopisch plan, maar daar gaat het de weg die veel plannen gaan, namelijk: het blijft een plan. Een mooi plan, maar het blijft een plan dan. Dat kunnen we dus voor de mensen die we op moeten vangen en voor de mensen die daar in de buurt wonen gewoon niet maken. Daar wou ik het even bij laten.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Tiebosch en de heer Polat. De heer Polat.

De heer Polat: Dank, voorzitter. Vorige week hebben we een bijzondere avond gehad met veel emoties. De manier waarop de avond was georganiseerd en tot veel gedachtewisseling heeft geleid waarderen wij. Wij vinden de veiligheid en leefbaarheid in

de wijk belangrijk. Daar schort het nog aan in de wijk, er moet sneller en adequater opgetreden worden. Daarom vinden wij dialoog belangrijk en we hopen dan ook dat alle belanghebbenden met elkaar in gesprek blijven, zodat heel snel ingegrepen kan worden wanneer problemen ontstaan. Op basis van insprekers vorige week en de input van de verschillende stakeholders kan D66 zich in de basis vinden in de voorstellen van het college, omdat wij denken dat er redelijk draagvlak is en de beoogde aanpak in hoofdlijnen een goed begin is om de daklozen een perspectief te bieden. We missen echter de uitwerking. We hebben in dit verband vorig jaar vragen gesteld over toename dak- en thuislozen in de stad. We gaan in het licht van de antwoorden en de visie inventariseren of we zelf met een motie komen, of de moties van GroenLinks en andere partijen gaan steunen. Dank.

De voorzitter: Dank u wel. Ja.

Mevrouw Striebeck: Dank u wel, voorzitter. De visie is wat ons betreft een mooi uitgangspunt en het spreiden over de stad, daar staan wij volledig achter. Maar, voorzitter, in deze visie missen wij een aantal heel belangrijke zaken. Dat is onder andere welke prestatieafspraken er zijn gemaakt met het Leger des Heils en de ketenpartners, en hoe gaan zij die doelstellingen halen? Welke rol hebben zij ook in de overlast in de buurt en wat mag er dan van hen verwacht worden? Wij missen echt de concrete afspraken. De VSP is ook van mening dat er voor de bewoners in de buurt een goede oplossing moet komen. Het kan niet zo zijn dat we met bewoners van het Kromhout in een patstelling komen. Hoe kan deze patstelling doorbroken worden? De bewoners van het Kromhout-Kasperspad Wilhelmina Stichting hebben ook recht op hun belevingsgevoel en veiligheidsgevoel. Dat mag niet zomaar weggewuifd worden. Als de burgemeester, maar ook de bewoners alsnog bereid zijn om met elkaar aan de tafel te zitten om tot goede oplossingen te komen waarbij de bewoners zich ook gehoord voelen, dan komen we pas verder. De VSP krijgt nu constant berichten uit de buurt dat ouderen niet naar buiten durven en dat is voor ons niet acceptabel. Veiligheid is een beleving, maar daar moet wel iets aan gedaan worden. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel. CDA, al genoeg? Ja, hè? Dan kom ik bij de heer Van Leeuwen denk ik aan. Ja.

De heer Van Leeuwen: Ja, dank u wel, voorzitter. Er is net al aangegeven, twee groepen, daklozen en buurtbewoners. De visie pakt in ieder geval naar ons idee goed uit voor de mensen die worden opgevangen, voor de daklozen. Het hebben van een eigen kamer, ruimte brengt rust en een stuk veiligheid, zodat er ook makkelijker, of sneller naar herstel gewerkt kan worden. We zijn wel erg benieuwd, dat is ook een vraag, die is al eerder gesteld, een vraag aan de wethouder: hoe zit het met de extra woonruimte die dan als gevolg van die visie er zou moeten zijn? Want uiteindelijk zullen ook mensen uitstromen uit de opvanglocatie. Daarnaast zijn we ook voor een spreiding van de daklozen over verschillende locaties om ook de leefbaarheid in de wijk verder te vergroten. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van der Net is al aan de beurt geweest. De heer Van Verk.

De heer Van Verk: Dank u, voorzitter. Ja, er is al een hoop gezegd. Ik kan me op hoofdlijnen in ieder geval aansluiten bij het betoog van GroenLinks en hun moties die zij in voorbereiding hebben. Ook wij hadden een motie willen indienen waarin een plan van aanpak duidelijkheid zou moeten geven over de gedifferentieerde opvang die in deze stad nodig is, zowel aan de ene kant bij de zorg- en opvanginstellingen, als aan de andere kant op het gebied van wonen. Dus in die zin hoef ik dat allemaal niet te herhalen. Wat ik nog wel kwijt wil is dat ik toch enigszins teleurgesteld ben in de bijdrage vorige week van onze burgemeester. Het was goed dat hij het beeld nuanceerde met betrekking tot de overlastmeldingen. Wat ik jammer vond is dat de representativiteit van die meldingen alsmede de representativiteit van de bewoners daarbij in twijfel werd getrokken. Dat is niet aan hem om dat te doen, want iemand die overlast beleeft is een puur subjectieve beleving, maar mag je nooit en te nimmer kleiner maken dan dat het is, want het is gewoon een ernstige overlast in die wijk. Dat brengt me dan ook bij het plan van aanpak wat volgens ons wel breder moet zijn als wat ik al net zei, opvang, zorg en wonen. Wij missen in de nota – ik ben hem even kwijt – we missen in ieder geval in de nota de dagbesteding. Die wordt wel genoemd, maar hoe gaan we daar invulling aan geven, wat denken we daar aan te doen? Verder wil ik toch twee waarschuwendende woorden spreken. Kwetsbare groepen is meer dan alleen de bewoners van het Kromhout, alle wijken vangen op dit moment in heel de regio mensen op die kwetsbaar zijn als gevolg van allerlei omstandigheden die in hun leven plaatsvinden. Ook daarvoor geldt dat de draagkracht van de wijken in ogenschouw moet worden genomen. Ik heb vorige week al gememoreerd dat vanuit de corporatieorganisatie Aedes een rapport is gekomen waarbij zij waarschuwen dat de zwakste wijken op dit moment ook de meeste mensen opvangen met een kwetsbare positie. We zullen daar iets mee moeten doen, we zullen op de een of andere manier goed moeten monitoren dat de wijken die al zwak staan niet nog zwakker worden, maar dat er een evenwichtige spreiding over heel de stad plaatsvindt. Voor wat betreft de spreiding over de regio, ja, dat klinkt mooi en dat moeten we vooral doen als het kan. Ik kan me herinneren dat we tien jaar geleden – ja, dat heb je als je al zolang in de raad zit – een toezegging kregen van wethouder Wagemakers dat alle kwetsbare groepen over de regio zouden worden verspreid. Ik kan u uit ervaring vertellen dat daar nul komma nul, niets, nada is terechtgekomen, want de omstandigheden en de praktijk is wat dat betreft wat weerbarstiger. Dat betekent in mijn visie dat het niet kunnen realiseren van een spreiding over de regio nooit mag betekenen dat wij onze taak dan verder niet meer vervullen en dat we gaan zeggen: we gooien het maar over de rivier heen en we gaan dit niet doen of er gaan dat niet doen. Dat betekent dus dat de uitvoering van de visie snel ter hand moet worden genomen en wat ons betreft moeten er binnen een jaar gewoon resultaten worden geboekt. Daarbij denken wij in ieder geval aan vormen van gedifferentieerd wonen, dat is al genoemd, waarbij tijdelijke huisvesting zeker tot de mogelijkheden behoort, omdat daarvoor versnelde procedures mogelijk zijn, dus laten we die dan ook gaan gebruiken.

De heer Van der Net: Voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Van der Net.

De heer Van der Net: De heer Van Verk stelt het zo: zo gaat het en tien jaar geleden hebben we dat ook al eens een keer geprobeerd. Dan mis ik altijd toch een stukje ambitie, want waar een wil is, is een weg. Dan denk ik: als die wil er is, dan komt die weg er ook wel. Ja, ik bedoel, u bent het met me eens dat de spreiding goed idee zal zijn, maar u zegt er ook gelijk bij als een soort disclaimer: maar ik denk niet dat het hem gaat worden.

De heer Van Verk: Dat is gemakkelijk te zeggen dat de spreiding gerealiseerd moet worden, maar we hebben nu eenmaal niets te vertellen over de gemeentes aan de andere kant van de rivier. Daar hebben we het in het voorgaande onderwerp al eens over gehad. Laten we daar helder over zijn. Het kan niet zo zijn dat wanneer andere gemeentes weigeren om opvang te realiseren binnen hun gemeentegrenzen, dat wij dan vervolgens zeggen: dan gaan wij het ook maar niet doen. Dat betekent nou gewoon dat we een extra zware taak hebben en die zullen we wel tot ons moeten nemen. Het kan niet zo zijn dat we daarmee dus de mensen dan vervolgens in de steek laten. Graag spreiding, maar als het niet te realiseren is, mag dat geen excuusbrief zijn om niks te doen.

De heer Van der Net: Voorzitter, het sociale hart van de heer Van Verk is weer groot, alleen dan denk ik toch ... Ja, nee, dat weet ik, dat kan ik ook wel waarderen, dat sociale hart, maar aan de andere kant wil ik me ook niet laten – nou ja, chanteren is misschien een groot woord – maar ik wil gewoon dat iedereen zijn verantwoordelijkheid pakt en ook binnen deze regio. Daar zijn we uiteindelijk hier mee begonnen ook en ik vind dat dat er gewoon bij hoort en dat iedereen dat moet doen wat voor zijn eigen stad of regio goed is. Dan denk ik ook nog: mensen moeten in hun eigen sociale omgeving worden opgevangen, dat is beter. Dus mensen uit Zwijndrecht in Zwijndrecht en uit Papendrecht in Papendrecht. Maar goed, ik ben misschien een dromer, ik weet niet hoe u dat doet ...

De heer Van Verk: Volgens mij zijn we het wederom niet oneens, mijnheer Van der Net, alleen het is geen disclaimer. Ik vind niet dat als andere gemeentes het weigeren, dat het ons ontslaat van onze verplichting om deze mensen op te vangen, punt. En daar kan je lang en breed over praten, maar dan gebeurt er dus niks en dan blijven we met het probleem zitten. Dat mag niet gebeuren, want daarvan hebben we volgens mij hier allemaal rond tafel gezegd: die opvang moet snel gerealiseerd worden. De visie is mooi, is een begin, maar kunnen we verder niet zoveel mee, want daar kan je verder niet in wonen, het moet gevolgd worden door een plan van aanpak wat binnen een jaar tot resultaten gaat leiden. Dat moet volgens ons kunnen. Verder zijn we het eens met de stelling van mevrouw Nijhof dat er een brede intake moet komen die direct moet kunnen triageren en zijn wij het ook eens met de stelling dat er meerdere aanbieders op de markt mogelijk moeten zijn. Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Portier.

De heer Portier: Ja, voorzitter, er is al het een en ander gezegd, dus waar mogelijk zal ik wat inkorten. Toch even onderstrepen dat ook wat ons betreft de Visie opvang mooie woorden bevat, heel veel mooie woorden, duidelijk vanuit een warm gevoel beschreven, maar het gaat een beetje mank inderdaad in uitwerking op de meeste punten. Maar in

ieder geval ook voor ons staat bovenaan, bij mensen die in de maatschappij buiten de boot vallen, dat die op weg moeten worden geholpen. Maar we zien ook dat er hele grote problemen zijn met de leefbaarheid in de buurt Kromhout-Kasperspad en een sterk afgenomen vertrouwen in het vermogen van onze gemeente om daar verbetering in te brengen. Dus wat dat betreft ben ik blij met de brief van de burgemeester dat hij ook kijkt naar stevige middelen als een samenscholingsverbod en gebiedsverboden. Niet op zichzelf maatregelen die reden zijn tot juichen, maar als het nodig is om overlast aan te pakken, dan kan doortastend optreden noodzakelijk zijn. Tegelijkertijd is er ook al het een en ander gezegd over het melden van problemen, dat dat makkelijker moet worden, er is gesproken over een aparte meldlijn. Ik wil ook een andere mogelijkheid noemen: is het echt nodig om achter 14078 een uitgebreid labirint van nummers te zetten? Of kan er gewoon ook een persoon zijn die gewoon de telefoon opneemt, de vraag bekijkt en dan naar de juiste doorverwijst? Want ik denk dat veel meer mensen dan alleen maar de mensen die overlast willen melden vanuit Kromhout-Kasperspad, problemen hebben met dit soort burgervijandige telefoonmenu's. Op één punt is de visie heel concreet, het concept van grote slaapzalen wordt verlaten en wordt zoveel mogelijk gewerkt met éénpersoonkamers. Dat juichen we toe, maar tegelijkertijd zien we dat andere onderdelen van de visie nog op een wankel basis berusten. Om te beginnen het geloof dat we snel van de dakloosheid af kunnen komen, of dat die aanzienlijk teruggebracht kan worden. Het is al gezegd, overal in het land groeit de dakloosheid alleen maar en met de achteruitgang van de sociale woningvoorraad, de bezuinigingen op de GGZ, de toenemende flexibilisering en armoede, de hoog blijvende netto immigratie valt eerder een verdere toename te verwachten. Nu is het al zo dat er een drie keer zo grote groep kennelijk op straat slaapt als dat er opgevangen worden bij het Leger des Heils. We hebben het over een groep van ongeveer 200 mensen waarvan er een heel klein gedeelte nu al opgevangen wordt. Als gemeente kunnen we dat probleem niet in ons eentje oplossen, er zal ook op Rijksniveau wat moeten gebeuren. De bezuinigingen op de GGZ moeten teruggedraaid worden, er moet een einde komen aan de doorgedraaide flexibilisering, en dan noem ik maar twee punten uit een hele reeks wat aangepakt zou moeten worden. Maar dat betekent niet dat we als gemeente niets kunnen doen. Er is meer ruimte nodig voor sociale woningbouw in alle wijken van de stad. We moeten eindelijk zorgen voor fatsoenlijke jongerenhuisvesting en niet alleen maar erover praten. Er is versterking nodig van de Sociale Wijkteams en adequatere schuldhulpverlening. De vraag is ook: als we inderdaad uitstroom realiseren van de opvang, is er dan ook voldoende capaciteit bij begeleid wonen? Dus niet alleen een ruimte waar mensen naar toe kunnen, maar ook mensen die helpen. Want in heel veel gevallen zullen mensen niet volledig op zichzelf kunnen wonen, maar zal er ook begeleiding nodig zijn. Zijn daar mensen voor, is daar geld voor beschikbaar? Tenslotte wil ik onderstrepen ook wat een aantal andere mensen gezegd hebben dat de geplande capaciteit van de opvang op het Kromhout het maximum moet zijn en dat de buurt met niet nog meer opgezaaid moet worden. Dat betekent, dat onderstreep ik ook, dat er nu al voorbereidingen getroffen moeten worden voor hetzij een tweede opvang in een andere buurt, dan wel zoals mevrouw Nijhof ook al een beetje aangaf, kleinschalige opvang verspreid over meerdere buurten. Ook onderstrepen: zou het niet logisch zijn dat alle gemeenten en Drechtsteden hun eigen daklozen opvangen? Tenslotte denk ik dat we ook goed in kaart moeten brengen of een groot deel van de overlast niet veroorzaakt wordt door een

beperkt aantal personen, wat vaak het geval is, en deze dan eventueel onderbrengen in Merwedehuse, Skaeve Huse, containerwoningen, al dan niet bekrachtigd door een gebiedsverbod door de rest van de stad? Dat was het, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Nijhof, had u nog?

Mevrouw Nijhof: Ja, ik ga niet mijn hele woordvoering voorlezen, want dat werd uiteindelijk toch toegelaten, dat lijkt me een beetje te lang allemaal. Maar ik wil wel een aantal dingen nog toevoegen die nog niet genoemd zijn. Ik zou echt willen dat er gekeken wordt naar meer creatieve oplossingen aan de voorkant. Daarmee bedoel ik als mensen zich melden en die hebben bijvoorbeeld nog een netwerk – want in veel gevallen is dat echt nog zo – dan wil ik ook dat in ieder geval, en daar heb ik natuurlijk al vragen over aan de wethouder gesteld, dat de mensen in de Wijkteams die deze mensen tot zich krijgen ook echt gaan kijken met deze mensen of zij bijvoorbeeld bij familie te plaatsen zijn. En of daar dan ook een creatieve oplossing geboden kan worden in bijvoorbeeld, ik zeg maar, pleegzorg, dat soort zaken allemaal meer, want dat is gewoon mogelijk tot 23 jaar. Want dat zijn mogelijkheden die nu absoluut niet bedacht worden en benoemd worden, waardoor je voor in ieder geval de groep tot 23 jaar al een aantal oplossingen zou kunnen bieden. Dus ik zou willen dat er groter gedacht werd.

Mevrouw Koene: Voorzitter?

De voorzitter: Mevrouw Koene.

Mevrouw Koene: Ja, ik vroeg me ineens af, want we hebben toch ook dat programma Jongeren op de Rit? Dat is toch voor jongeren van 18 tot 27?

Mevrouw Nijhof: Van 16 tot 27, geloof ik, ja. Maar goed, wat ik in ieder geval nu constateer, zelf ook heb geconstateerd, is dat er aan de voorkant veel te weinig creatief gedacht wordt als iemand het huis heeft moeten verlaten. Ik zou bijvoorbeeld ook pleiten voor, economisch daklozen, dus mensen die alleen maar gewoon geen huisvesting meer hebben, proberen om die zo spoedig mogelijk bijvoorbeeld in de short stay facility te krijgen. Die moeten gewoon niet ondergebracht worden in de dag- en nachtopvang. Ik zou in ieder geval naar dat soort dingen willen kijken. Ik denk dat verder heel veel dingen al gezegd zijn. Wat ik wel nog even – ook in aanvulling op mijnheer Van Verk die nu weggelopen is – wil zeggen dat hij heel erg zei dat wij verantwoordelijk zijn voor ook die andere steden, als die niet mee willen werken. Ik zou de wethouder toch willen vragen om daar toch meer op in te zetten, want je ziet ook aan de voorkant dat ook de Wijkteams helemaal niet samenwerken met elkaar tussen verschillende steden. Als mensen die dakloos zijn uit Alblisserdam komen of uit Hendrik-Ido-Ambacht, dan zijn de Wijkteams ook niet bereid om mensen over te nemen en om daarin samen te werken om die bijvoorbeeld in hun netwerk onder te brengen. Dus ik zou veel meer inzet op dat gebied willen.

De voorzitter: Dan hebben we volgens mij het rondje gehad. Ik geef graag het woord eerst aan de wethouder Heijkoop. Er is heel veel genoemd, ik ga het allemaal niet herhalen, maar een aantal dingen is wel een aantal keer teruggekomen. Dat heeft te

maken met, zoals de laatste spreker het zei, aan de voorkant preventie, spreiding en ook de betrokkenheid van de regio, plan van aanpak gerelateerd aan resultaten en daar zijn ook een aantal termijnen aan gekoppeld. De financiën is een aantal keer genoemd, wonen is een aantal keren in verschillende woordvoeringen teruggekomen, en last but not least het terugdringen van de overlast, maar ook in relatie tot de draagkracht in de verschillende wijken. Dat zijn zo thema's die ik in de verschillende woordvoeringen heb horen terugkomen. Het woord is aan wethouder Heijkoop.

De heer Heijkoop: Ja, voorzitter, dank u wel. We kunnen denk ik terugkijken op een informatieve, goede avond vorige week, waarbij de omwonenden hun zegje hebben kunnen doen en ook de partners die betrokken zijn geweest bij deze visie. Wat ik goed vind om te horen ook vanavond is dat er wel degelijk stevig draagvlak is voor de visie, en tegelijkertijd ook veel ongeduld. U besluit bij deze visie over het wat: wat gaan we doen? Maar we moeten ook snel door naar de uitvoering, naar: hoe gaan we dat met elkaar voor elkaar krijgen? Ik denk dat u het geen goed idee had gevonden als het college al was gaan uitvoeren op het moment dat u nog niet met elkaar heeft vastgesteld welke kant we op gaan. Tegelijkertijd ben ik wel blij dat we al wel degelijk met het Leger des Heils aan de tekentafel hebben gezeten, dat we al wel gesproken hebben met woningcorporaties, met andere zorgverleners, om te spreken over hoe we deze visie ook gaan waarmaken. Want ja, deze visie, had die er vijf jaar geleden moeten liggen? Waar een beetje op gehint werd, had dat niet sneller gekund? Ja, ik zou nog wel zo stoer durven zeggen: ja, misschien wel tien jaar geleden. Ik hoorde vorige week dat de eerste klachten van overlast dateren uit 1984, om maar even te zeggen, en er zijn een aantal van u die ook al langere tijd in de raad meelopen. Dus ik begrijp uw ongeduld, maar laten we in ieder geval met elkaar vaststellen dat er nu een visie ligt en dat we daar ook gewoon werk van moeten maken. Want laten we ook wel ons realiseren, dit is een maatschappelijk probleem dat zich in heel Nederland voordoet in de grote steden. Er is niet voor niets ook een actieprogramma vanuit VWS, waarin ook Dordrecht meedraait als een van de pilotgemeentes en waar de urgentie enorm is. Het aantal daklozen in Nederland is verdubbeld de afgelopen tien jaar, ook het aantal jonge daklozen is fors gegroeid. We hebben een aantal redenen ook beschreven in de visie: dat gaat over huisvesting, dat gaat over schuldenproblematiek, dat gaat ook over de komst van migranten en dat gaat over de ambulantisering, de extramuralisering, de GGZ-ontwikkelingen. Steeds meer mensen moeten thuiswonen en dat lukt niet altijd en dat gaat ook wel eens mis. De woningmarkt kwam een aantal keer pregnant naar voren als zijnde een knelpunt, een knelpunt die we ook nadrukkelijk hebben opgenomen in de visie. Ook een landelijk beeld overigens, en die woningmarkt speelt op tal van dossiers een grote rol. De zorg voor huisvesting, die GroenLinks nadrukkelijk uitsprak, ook de PVV gaf dat aan, maar eigenlijk heeft u allen wel dat punt aangeraakt: er moeten ook wel plekken zijn voor deze mensen en hoe verhoudt zich dat ook tot de sociale voorraad, en ook de druk op de sociale voorraad?

Mevrouw Koene: Voorzitter?

De voorzitter: Gaat uw gang, mevrouw Koene.

Mevrouw Koene: En hoe verhoudt zich dat tot het coalitieakkoord en de te bouwen huizen die de coalitie wil neerzetten?

De heer Heijkoop: En daarmee ook inderdaad tot het coalitieakkoord. Want we hebben met elkaar afgesproken dat we de sociale woningvoorraad, dat we willen gaan bouwen, maar wel binnen bepaalde kaders. We willen met name ook inzetten – maar dat is een ander debat geweest – op een evenwichtigere balans in onze woningvoorraad, maar binnen de huidige voorraad kun je natuurlijk ook met elkaar afspraken maken. Sterker nog, dat doet u. U heeft ik meen medio vorig jaar ook nog over de huisvestingsverordening gesproken en daar ook een aantal criteria in vastgesteld. Op het moment dat u zegt: wij vinden deze Visie opvang, wij willen dat u daarmee aan de slag gaat. Dan kom je natuurlijk ook te spreken over je huisvestingsverordening, ook over je urgentieverklaring, want we moeten het wel met elkaar waar kunnen maken. Op het moment dat iemand in de daklozenopvang zit en er is geen plek in een reguliere woning, dan moeten we daar met elkaar over spreken. En ja, dat is niet altijd makkelijk, want een markt waar schaarste heerst, dat betekent dat er keuzes gemaakt moeten worden. U heeft een jaar geleden, toen we hierover spraken dat we in de toekomst een visie met elkaar willen vaststellen, heeft u al gezegd dat u bereid bent om keuzes te maken. Dus op het moment dat u de visie vaststelt zullen wij doorschakelen naar het hoe en daar ook voorstellen in doen in uw richting.

De heer Burakçin: Voorzitter?

De voorzitter: Gaat uw gang, mijnheer Burakçin.

De heer Burakçin: Ja, ik had ook een vraagje: hoe denkt u over tijdelijke huisvesting voor die doelgroep?

De heer Heijkoop: Ja, voorzitter, als u de visie leest, en dat kunt u ook goed zien op de A4 die voor u ligt, willen we ook met name gaan inzetten op tussenvoorzieningen. We hebben nu een daklozenopvang waar sowieso veel te veel door elkaar zit – dat heeft een aantal van u ook al opgemerkt – en waar mensen ook te lang verblijven. Het is niet altijd mogelijk dat mensen gelijk naar een reguliere woning gaan, of gelijk naar een beschermd woonvoorziening. Soms is het ook nodig dat er een tussenvoorziening is waar mensen gestabiliseerd kunnen worden, waar hulpverleningstrajecten kunnen worden opgestart. Daar moeten we werk van gaan maken. Daar hebben we ook al gesprekken over en ik denk dat dat een heel belangrijk onderdeel wordt van dat uitvoeringsprogramma: welke tussenvoorzieningen komen er? Maar het staat buiten kijf dat we daar ook ons aanbod moeten uitbreiden. Als het dan gaat over stad versus regio – of ik zou liever willen zeggen: stad en regio – dan heb je het ook over de regio, en spreken we ook met de regio. We moeten wel zo reëel zijn denk ik dat als we het hebben over opvang moeten we wel onderscheid maken tussen crisisopvang – waarvan je in heel Nederland ziet dat dat gewoon echt een grote-stedenrol is, dat is echt een centrumgemeenterol, daar krijgen we ook de middelen voor – en de opvang gelijk daarna, dus de tussenvoorzieningen, de beschermd woonvoorziening, andersoortige voorzieningen ...

De heer Van der Net: Voorzitter?

De heer Heijkoop: ... en bijvoorbeeld ook Skaeve Huse.

De voorzitter: Mijnheer Van der Net.

De heer Van der Net: Ik vind dat de wethouder dit zo echt poneert als: dat is nou eenmaal zo. Dat moge zo zijn dat dat in de meeste gemeenten zo werkt, maar ik kan me gewoon niet voorstellen waarom een crisisopvang niet in Dordrecht kan zitten en ook niet een deel daar in Zwijndrecht? Het kan wel, dat zijn keuzes die je maakt, toch? Zomaar aannemen: we zijn een centrumgemeente en dat moet hier plaatsvinden. Dat vind ik toch wel iets te kort door de bocht, dus ja, vandaar nog even de vraag richting de wethouder: waarom zou dat niet kunnen, dat is toch een keuze?

De heer Heijkoop: Ja, voorzitter, een deel van dit debat hebben we een jaar geleden ook gevoerd. Kijk, wat je ziet waar het gaat over de crisisopvang en ook wat je ziet waar het gaat over mensen die zwerven, die dakloos zijn, die trekken ook naar de steden toe. Zowel absoluut als relatief zijn de G4-steden bijvoorbeeld hebben veel en veel en veel meer dakloosheid dan bijvoorbeeld de G32-steden. In Molenlanden – ik noem maar even een voorbeeld – waar we vorige week op bezoek waren, daar komt het helemaal niet voor, want als je dakloos bent, dan zie je toch heel vaak, dan trek je naar de steden. Dat laat onverlet dat de helft van de mensen – dat heeft u terecht opgemerkt, dat blijkt uit onderzoek – niet komt uit Dordrecht. Dus dan is het wel de bedoeling dat mensen die zich melden bij de crisisopvang, dat we zo snel mogelijk afspraken maken met de regiogemeenten om mensen weer terug in hun eigen omgeving, duurzaam op te vangen, noem ik het maar even. Want dat is goed voor de mensen, het sociale netwerk – waar mevrouw Nijhof terecht aan refereerde – en het is gewoon ook een kwestie van draagvlak en met elkaar ook wel deze maatschappelijke opgave delen. Dus dat ben ik direct met u eens, maar als bijvoorbeeld een gemeente als Hendrik-Ido-Ambacht een crisisopvang gaat openen, dan zullen daar geen mensen gebruik van maken, dat is de realiteit. Dat is al wel vaker geprobeerd, ook in het verleden, maar we moeten denk ik reëel zijn: een crisisopvang, dat zie je toch in de stad. Inderdaad, de middelen komen ook bij de centrumstad binnen, laat onverlet overigens dat die middelen onvoldoende zijn. Tegelijkertijd hebben we op beschermd wonen nog wel ruimte, dus de afgelopen jaren hebben we daar ook die middelen enigszins ontschot, met nadrukkelijke instemming ook van de regiogemeenten.

De heer Boersma: Voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Boersma.

De heer Boersma: Ja, nog even doorgaand op die crisisopvang. Dat is natuurlijk een hele brede groep, een jongere die ineens op straat staat komt ook in de crisisopvang, neem ik aan, in principe. Juist voor bepaalde doelgroepen zie je dat er best ook wel mogelijkheden zijn om bijvoorbeeld jongeren tijdelijk in een gastgezin ergens te plaatsen, en dat hoeft niet per se in de stad te zijn. Misschien juist niet, misschien zie je die bereidheid veel meer in de omliggende gemeenten dan. Dan wil ik ook wel

aansluiten op wat mevrouw Nijhof zegt, als er dan vanuit die sociale teams naar gekeken wordt, dat je misschien nog veel meer moet kijken hoe je bepaalde categorieën die nu in de crisisopvang instromen gewoon naar een rustige voorziening kan krijgen in onze omliggende gemeenten.

De heer Heijkoop: Ja, eens, voorzitter. Eens, en je zou dit dan ook een beetje geïnstitutionaliseerd een tussenvoorziening kunnen noemen. Hij staat ook trouwens op de A4, daar willen we ook een pilot mee gaan draaien, daar zijn al wel wat ervaringen mee. Er zijn heel veel verschillende vormen mogelijk, het gaat erom dat: jongeren horen niet in een crisisopvang. Als je al niet verrot bent, dan ga je daar verrot. Mensen moeten daar weg en zeker jongeren moeten daar weg. We hebben de grote ambitie om de crisisopvang, de omvang daarvan, te halveren. U heeft dat het Leger des Heils ook vorige week horen uitspreken, maar dat vraagt wel wat. In de eerste plaats vraagt dat het voorkomen van dakloosheid. Zeker jongeren, kinderen moeten gewoon niet meer op straat terechtkomen, maar niemand moet op straat terechtkomen. Het betoog van de heer Van der Net is mij ook uit het hart gegrepen, zelfs in die mate dat het gewoon letterlijk in de visie staat: geen huisuitzettingen voor mensen vanwege schulden. Moet naar nul, staat er in de visie. Ik heb daar ook al met de corporatie over gesproken. Ja, dat is wat ingewikkeld, maar we gaan dat gewoon doen.

De voorzitter: Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Voorzitter, onderschrijft u daarmee eigenlijk wat ik ook net zei, dat er behoefte is aan een daklozenloket als centraal punt waar mensen zich kunnen melden en vandaaruit weg getriageerd worden? Want ik zou dat – en dat is even in navolging van mijnheer Boersma – waard vinden om dat in ieder geval onderzocht te zien, omdat je nu ziet dat de mensen die zich in dit geval bij de Wijkteams melden, want daar worden ze naar verwezen, eigenlijk vaak helemaal nergens terechtkomen, zelfs geen postadres krijgen. Dan, laten we zeggen, die hele problematiek wordt daar niet goed geduid, dus als het gaat over de toeleiding zou ik echt pleiten voor een daklozenloket.

Mevrouw Koene: Voorzitter, mag ik heel even vragen aan mevrouw Nijhof wat getriageerd is?

De voorzitter: Dat was mevrouw Koene. Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Ja, dat wil ik wel vertellen, dat betekent dat er een gesprek aangegaan wordt met degene die zich meldt en dat diegene daar uitgevraagd wordt met wat er aan de hand is en er vervolgens naar aanleiding van de problematiek die daar duidelijk wordt bijvoorbeeld een specialist bij wordt gehaald. Als er bijvoorbeeld sprake is van verslaving, of als er alleen, in dit geval van economische dakloosheid, in het geval van een daklozenloket sprake is, en dat er vandaaruit ook gekeken wordt wat dan de directe mogelijkheden zijn om mensen aan de voorkant al ergens naartoe te laten gaan.

De voorzitter: De wethouder.

De heer Heijkoop: Ja, voorzitter, ik ben dat met mevrouw Nijhof eens. Een brede intake hebben we het genoemd in de visie en dat moeten we nu ook gaan uitwerken: hoe gaan we dat vormgeven? De Sociale Wijkteams hebben daar ook een belangrijke rol in. Ik heb met de bestuurder van de Wijkteams daar ook al over gesproken, want je ziet inderdaad dat het niet altijd goed gaat, dat heeft ook al recent enkele casuïstieken uitgewezen. Ook van hun kant is van harte bereidheid om daar een beentje in bij te zetten. Zij moeten hier een belangrijke rol in gaan vervullen, dat betekent ook dat zij hun expertise daar in dat opzicht ook verder nog moeten gaan opbouwen. Dat geldt overigens ook voor schuldenproblemen, want daar draaien ze ook vol in mee, en zeker gezien het raakvlak van die twee zaken. Dus dat ben ik met u eens. Dit is ook een belangrijk onderdeel van het uitvoeringsprogramma waar ik straks nog even op inga.

Mevrouw Nijhof: Voorzitter?

De voorzitter: Gaat uw gang, mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Ik zou ook toch willen pleiten voor een uitdrukkelijke rol, bijvoorbeeld ook voor Veilig Thuis. Ik zou dat ook onderzocht willen zien, want je ziet ook dat mensen zich daar melden en vervolgens het niets in worden gestuurd. Dus daar zou ik ook echt onderzoek op willen hebben, omdat dat ook wel een rol is die Veilig Thuis toekomt.

De heer Heijkoop: Ja, voorzitter, Veilig Thuis is zeker een van de partners die hierin nauw betrokken moet worden, zeker waar het gaat over jongeren die op straat belanden. Dat zijn vaak gezinnen die ook bekend zijn bij Veilig Thuis, dus dat maakt het des te belangrijker om hen daar goed bij te betrekken. Ik ga gelijk ook even in op uw vraag over de vrouwenopvang, een klein beetje een vreemde eend in de bijt, maar daar kan ik het volgende over zeggen. Ik heb recent gesproken met de bestuurder van een organisatie die dat waarschijnlijk gaat doen en daar komt binnenkort duidelijkheid over, dat wordt nu nog netjes uitgezocht. De continuïteit heeft in ieder geval geen enkel moment onder druk gestaan en ze waren ook onder de indruk van de professionaliteit en de betrokkenheid van de medewerkers van de vrouwenopvang, dus ik verwacht dat we daar u binnenkort over kunnen informeren. Dan heb ik het echt over binnen één à twee maanden.

Mevrouw Koene: Voorzitter?

De voorzitter: Mevrouw Koene en dan de heer Van Verk.

Mevrouw Koene: Ja, technisch detail, maar ik heb jaren geleden dat ook al eens gezegd en die gooi ik er maar weer even in, want er wordt alleen maar weer gesproken over vrouwenopvang. Nou ja, ergens wordt er ook nog een man opgevangen, maar ik zou toch heel erg op prijs stellen om je te realiseren dat er voor mannen ook vaak opvang nodig is en dat het in die zin ook in een Visie opvang hoort te staan.

De voorzitter: De heer Van Verk en dan de wethouder weer.

De heer Van Verk: Toch even nog een vraag aan de wethouder naar aanleiding van de vragen van mevrouw Nijhof. Zij vraagt voor een loket dak- en thuislozen en u gaat antwoorden dat de Wijkteams daarin geschoold moeten worden en een beentje bij moeten trekken. Volgens mij was dat niet de essentie van de vraag van mevrouw Nijhof, maar misschien kan ik het niet helemaal volgen. Maar kunt u duiding geven, wat wordt het nu?

De heer Heijkoop: Excuus, voorzitter, ik dacht dat mevrouw Nijhof hierop reageerde. Nee, de vraag van mevrouw Nijhof ging over twee elementen. Enerzijds dat loket en dat noemde ik ook de brede intake, dus dat je gewoon op één plek kijkt: waar moet iemand zijn? En de vraag over de rol van de Sociale Wijkteams, die hierin ook heel essentieel is en dat die daar eigenlijk ook goed geëquipeerd moeten zijn en u noemde ook iets creatiever moeten zijn in het vinden van oplossingen. Ik deel dat dat ook aandacht nodig heeft en dat hebben we ook zo al met de Wijkteams besproken. Dat gaat ook een rol krijgen in het uitvoeringsprogramma, want u popelt om aan de slag te gaan, of in ieder geval om kennis te nemen van het uitvoeringsprogramma. Een groot deel van uw moties gaan ook eigenlijk niet zozeer over de visie, want u zegt eigenlijk: die visie vinden – ik permitteer me die opmerking maar, die visie vindt u goed. Alleen, hoe gaat u dat waarmaken? Dat geeft de heer Burakçin aan, hoe gaat u dat met het wonen aan de slag, met de opvang, er was ook nog wat over de financiën, over de schulden. De tweede opvanglocatie was een belangrijke, wanneer komt die in beeld? Dit gaat echt allemaal in het uitvoeringsprogramma landen. Als u met elkaar zegt: wij willen dat u deze visie gaat uitvoeren met de partners in de stad, dan komen al die elementen daarin terug. Waar het gaat over die tweede opvanglocatie, we hebben inderdaad nadrukkelijk opgenomen in de visie, ook in nauwe samenspraak met ...

De voorzitter: De heer Burakçin heeft een vraag.

De heer Burakçin: Ja, voorzitter, goed in ieder geval dat u aangeeft dat het komt, maar wanneer komt dat uitvoeringsprogramma, wanneer kunnen we dat zien?

De heer Heijkoop: Als u die visie vaststelt – zegt de heer Tiebosch – dan volgt daarop het uitvoeringsprogramma. En wanneer? Ik denk rond de zomer, rond de zomer heeft u dan een programma waarin heel concreet alle acties staan en wat er ook al gebeurd is, want dat wil ik ook wel duidelijk aangeven, ook richting mevrouw Koene: er zijn al wel zaken die in beweging zijn gezet. Daar kan ik u ook al binnenkort over informeren en dan enkele maanden later dat ook in een net programma vervatten. Wat wel heel concreet is in die zin van: wie doet wat, wanneer. Maar tegelijkertijd, ook al uw begrip voor de zorgvuldigheid die wij daarin in acht nemen, zeker als het gaat over locaties, dan is goede communicatie met de buurt heel erg belangrijk. Dat zal u niet onbekend voorkomen. Dat willen we zorgvuldig doen, dus t.z.t. zullen we ook even kijken in hoeverre wij u in vertrouwelijkheid daarover informeren, of gewoon in de openheid, op het moment dat wij ook met de buurt al een traject hebben doorlopen. Maar daar zijn we al mee aan de slag en dat gaan we in een programma vastleggen. Ik dacht zelf aan voor de zomer. De tweede opvanglocatie, daar ging het ook nog even over. Een aantal partijen ging daarop in, waaronder ook het CDA, maar ook GroenLinks heeft dat genoemd en nog een aantal andere partijen. De VVD had het erover dat de aantallen te

hoog waren. We gaan de aantallen halveren, daarmee krijgen we relatief wat kleinere opvang, je moet wel enige massa hebben om de professionaliteit ook overeind te kunnen houden. Die tweede opvanglocatie, die hebben we er nadrukkelijk ingeschreven, ook in gesprekken met omwonenden, want die hebben daar ook op aangedrongen, en terecht: je hebt allerlei ambities en je denkt door de doorstroom te verbeteren en de instroom te voorkomen dat je uiteindelijk ook in capaciteit terug kan, maar als dat niet lukt, wie A zegt moet ook B zeggen. We hebben al heel voorzichtig gekeken naar wat eventueel mogelijkheden zouden zijn, maar wij hopen echt voor elkaar te krijgen dat het niet nodig is. Maar als het wel nodig is, ik verwacht dat de interventies moeten even hun kans krijgen, we moeten eerst wel de gelegenheid krijgen om het waar te maken, maar ik denk dat medio volgend jaar, dat dat een goed moment is om met elkaar vast te stellen – dat geeft ook een antwoord op de heer Van Verk – dat je met een jaar echt wel moet zien dat de overlast minder wordt, dat de druk op het gebied vermindert. Dan zouden we met elkaar moeten besluiten of er een tweede opvanglocatie noodzakelijk is, waar ook al enkele andere steden wel toe hebben besloten.

De heer Van der Net: Voorzitter?

De voorzitter: De heer Van der Net en dan de heer Boersma.

De heer Van der Net: Het is mooi dat de wethouder nu ook wel aangeeft dat daar serieus naar wordt gekeken, maar dan hebben we het over een locatie in Dordrecht, neem ik aan, en niet in de regio? Dat is ook op dat punt van de laatste discussie eventjes ook nog steeds de mening: dat moet ook in Dordrecht plaatsvinden. Er is geen mogelijkheid om dat bijvoorbeeld in Papendrecht of Zwijndrecht neer te zetten?

De voorzitter: Mijnheer Boersma, ...

De heer Boersma: Voorzitter, even in aanvulling, ik ben over het algemeen een heel optimistisch mens, maar ik was nooit zo goed in rekenen ook, maar als ik kijk naar de aantallen die in de visie genoemd worden, dan is het heel mooi om de intentie te hebben dat we met die opvang en die verbeteringen met die kamers, dat we naar een vermindering gaan van het aantal daklozen, maar denk ik niet dat het reëel is om op korte termijn te denken dat we die groep van tussen de 100 en 125 mensen die daar nu zo een beetje rondloopt door dat gebied en de rest van onze stad, dat we die dan terug kunnen brengen naar 50. Dus ik vind het dan wat aan de late kant om te zeggen: dan gaan we volgend jaar kijken naar een tweede opvang. Ik zou eerder pleiten voor de mogelijkheid om gewoon al op korte termijn te kijken naar eventueel, al is het maar een tijdelijke opvang, maar om te kijken hoe we die groep daar dus gewoon ook echt fysiek uit elkaar gaan halen.

Mevrouw Nijhof: Voorzitter?

De voorzitter: Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Ja, ik wil eigenlijk ondersteunen wat mijnheer Boersma hier zegt. Daarnaast zou ik eigenlijk tempo willen zien in ook de vaststelling van welke groepen

dan uit elkaar gehaald gaan worden. We hebben vorige week de discussie hier ook even gehoord tussen de aanbieders en zo. Wat mij heel erg opviel was dat er drie groepen op het Kromhout zitten. Herstart, zoals we hoorden, daar hoorden we ook iemand over inspreken. Daarnaast de dag- en nachtopvang, en de beschermd wonen-locatie die daar is. Dan zou ik toch ook een discussie met elkaar willen of we niet gewoon een besluit moeten nemen, of u een besluit moet nemen, over dat bijvoorbeeld de dag- en nachtopvang, die zeer waarschijnlijk de meeste overlast veroorzaakt, van het Kromhout naar een andere locatie gaat. Want hoe denkt u daarover, heeft u hierover nagedacht?

De voorzitter: De wethouder.

De heer Heijkoop: Ja, voorzitter, richting de heer Boersma: ik heb niet gezegd dat het over een jaar gehalveerd is. Ik heb gezegd: dan zou je wel de effecten moeten zien. Dus dan weet je wel: gaat het de goede kant op, of niet? Wat ook wel goed is om ons te realiseren, er staat echt een ingrijpende verbouwing voor de deur. Dat is echt wel, dat gaat impact hebben. Dan hebben we het ook weer over tijdelijke huisvesting, dus sowieso het komende jaar, de tekeningen moeten verder worden uitgewerkt en we hopen dan ook dat de aannemers snel aan de slag kunnen. Dus daarmee krijg je al een hele rare situatie het komende jaar. Het Leger des Heils is ook al aan het nadenken: waar moeten die mensen dan ook tijdelijk heen? Dat soort vragen moeten we ook de komende maanden met elkaar allemaal op een rij gaan zetten, dus ik begrijp uw ongeduld. We zijn dus ook al aan het tekenen, maar op het moment dat we deze visie hebben vastgesteld, daar gaan we ook snel hiermee aan de slag en dan komen we voor de zomer met dit soort antwoorden, ...

Mevrouw ...: Voorzitter?

De heer Heijkoop: ... want daar hebben we op dit moment natuurlijk nog geen uitgekristalliseerd beeld over. Richting mevrouw Nijhof: wat kan je al snel doen? En ook richting de heer Van Verk, of nee, richting de heer Van der Net, over de regio, hè, die opvang. De heer Van Verk gaf net al aan: er is weinig gebeurd – u zei het ietsje robuuster – waar het gaat over de regio die haar verantwoordelijkheid neemt. Mijn belangrijkste opdracht zie ik als ervoor te zorgen dat de regio echt hier volle bak in gaat meedraaien. Inderdaad niet door een crisisopvanglocatie te openen, maar door die kwetsbare groepen ook binnen hun gemeentegrenzen te gaan huisvesten. Dat moet gaan gebeuren en dat is waar ik mij voor ga inzetten. Dat draagt daarmee ook bij aan de vermindering van het aantal daklozen aan het Kromhout, want die mensen moeten ergens heen. Om hem nog wat concreter te maken, de beschermd woonlocatie – zeg ik richting mevrouw Nijhof – daarover zijn we nu in gesprek met de buurgemeenten om die daar naartoe te plaatsen. Maar ik zeg u ook heel eerlijk, dat gaat allemaal niet vanzelf, dus we kijken ook naar opties in Dordrecht. Dan kijken we ook naar draagvlak, draagkracht – waar de heer Boersma aan refereerde – hoe zit het met de wijken, wat kan welke wijk hebben? De heer Van Verk refereerde al terecht aan een toch wel indrukwekkend artikel wat in verschillende media heeft gestaan, met name in de Volkskrant, over wijken die kwetsbaar worden, wijken die een poos toe goede kant op leken te gaan en nu weer terugzakken. Nou, dat bedoelen we ook met draagkracht. Dat betekent ook dat je niet altijd kan vragen, want dat draagvlak – dat werd vorige week

ook al door een aantal deskundigen gezegd: als je gaat zoeken naar draagvlak en je gaat vragen aan mensen: wilt u een daklozenopvang, of wilt u een beschermd woonvoorziening? Ja, de handen gaan niet op elkaar, je moet daar ook echt verantwoordelijkheid nemen als gemeente. U heeft mij een jaar geleden ook toegezegd dat u allemaal aan de lat staat om die verantwoordelijkheid te nemen en ook straks met mij uit te leggen waarom een voorziening komt in wijk A, B, of C. Ik zou het echt een uitdaging vinden dat we dan niet weer te snel kijken naar de kwetsbare wijken en al helemaal niet naar het Kromhout-gebied. Laten we nou echt zeggen: die wijk gaan we ontlasten, daar gaan we mensen wegplaatsen en we doen een groter beroep op de wijken die relatief nu wat minder bijdragen. Dat bedoel ik dus met draagkracht.

De voorzitter: Mevrouw Koene.

Mevrouw Koene: Ja, voorzitter, het is alweer even terug, maar ik hoor de wethouder eigenlijk zeggen dat hij nog een uitvinding moet doen over waar die mensen moeten blijven. Ik snap dat niet, ik bedoel, daar heb je toch ondanks dat die visie misschien nog niet een uitvoeringsplan is, maar daar heb je toch gedachten bij? Ik mag toch niet hopen dat er nu nog verzonnen moet worden waar die mensen moeten blijven?

De heer Portier: Zit daar aanvullend?

De voorzitter: Ja, mijnheer Portier.

De heer Portier: Ik zou wel een suggestie willen doen. We stellen binnenkort de structuurvisie enzovoorts vast voor het gebied Noordendijk, maar dat wordt zeker geen kwetsbare wijk. Laten we het daar eens proberen.

De voorzitter: De wethouder.

De heer Heijkoop: Ja, voorzitter, ja natuurlijk is daarover nagedacht. In de visie staat ook heel concreet over wat voor voorzieningen, waaraan we moeten denken. En ja, er zijn ook al locaties op het oog, maar het zou ronduit onzorgvuldig zijn als wij nu al allerlei acties in gang hadden gezet en allerlei besluiten hadden genomen, terwijl de visie die wij in december aan u hebben toegezonden, dat u daar nog geen besluit over heeft genomen. Dus ja, als u de visie vaststelt, dan komen wij voor de zomer met een uitvoeringsprogramma en daar staat dit alles in. Ik ben het met u eens dat we haast moeten maken, en ja, we hadden hier tien jaar geleden al mee aan de slag moeten gaan, want toen hebben de Kromhout-bewoners ook al aan de bel getrokken. Toen is er om allerlei redenen nog onvoldoende gebeurd, maar laten we elkaar nou niet de maat nemen dat het al morgen had moeten gebeuren, laten we nu met elkaar zeggen: is dit de richting die we op gaan en geef dan het college de ruimte om op korte termijn met een uitvoeringsprogramma te komen, en beoordeel dat dan op basis van de ambitie of u die voldoende terug ziet komen en dan kunnen we dat nog bijstellen. Want ja, het heeft ook financiële consequenties en daar komen we ook nog met elkaar over te spreken. Daar kan ik straks al wel iets meer over zeggen, want ja, gratis opvang bestaat niet.

De voorzitter: Bent u, ja, u heeft het constant over straks, maar straks gaat hier het licht uit. Hoeveel heeft u nog nodig? Want ik denk dat u al een hele hoop heeft aangestipt en u heeft ook gezegd: er komt een hele hoop terug in het uitvoeringsprogramma. Waar misschien nog wat in het debat in de raad nog wat op terugkomt: wat wil de raad dan terugvinden in dat uitvoeringsprogramma, misschien wat meer expliciet. Wat kunt u nog vertellen op dit moment?

De heer Heijkoop: Ja, voorzitter, nog even waar het gaat over het Leger des Heils in het gebied. Daar zal de burgemeester straks nog op ingaan. Het is goed om ons te realiseren dat de overlast natuurlijk vooral wordt veroorzaakt door de mensen die niet binnen het Leger des Heils resideren, maar we hebben het ook over de casino's, we hebben het over het plein, de coffeeshop, de Somaliërs, het koffiehuis van de Eritreeërs. Dat pleit echt voor een integrale aanpak en daar moeten we met elkaar echt – en dat zien wij in het college ook – met elkaar mee aan de slag en daar zal de burgemeester straks wat verder op ingaan. De Merwedehuisjes zijn nog even langs geweest, vandaag heeft het college een brief vastgesteld waarin de Merwedehuisjes zijn geëvalueerd en u wordt daar dus over geïnformeerd. Die evaluatie is positief, wij willen dat ook uitbreiden en ook graag weer in verbinding met de regio, want het is een mooi concept wat ook goed kleinschalig kan worden toegepast. Dan nog even over de financiën. Ik heb daar al iets over gezegd waar het gaat over de middelen beschermd wonen en maatschappelijke opvang. Die middelen, zeker voor opvang, zijn niet toereikend. Binnen de brede, ontschotte pot middelen is er nog wel ruimte, maar dat moeten we wel met de regio ook bespreken. Het kabinet komt binnenkort ook met een brief en toevallig sprak ik vanavond ook de staatssecretaris nog bij een andere gelegenheid en hij vroeg ook heel concreet: laat mij ook weten waar jullie op uitkomen in Dordrecht. Hij komt volgende maand hier op bezoek, hij is zeer geïnteresseerd in de visie, omdat wij met deze visie toch wel vooroplopen waar het gaat over het voorkomen, het doorstromen en ook een moderne opvang. Er komen ook financiële mogelijkheden, daar wordt ook naar gezocht in Den Haag, dus ik verwacht extra middelen vanuit Den Haag en ik verwacht dat wij binnen de huidige begroting nog wat kunnen schuiven. Maar ja, het is zeker niet uitgesloten dat als wij alles willen, dat er dan nog extra middelen nodig zijn. Het zal zeker ook een beroep doen – een aantal van jullie zullen het Volkskrant-artikel van de week ook hebben gelezen – op andere producten, zoals we dat dan noemen, uit de Wmo: individuele begeleiding, dagbesteding en ook vanuit de Participatiewet. Dus dat vraagt ontschotting, maar in ieder geval ook dat vraagt een integrale aanpak vanuit werk, zorg en wonen. Dus dat zult u ook in het programma terugzien. Zal ik het hierbij laten, voorzitter?

De voorzitter: Volgens mij heeft u alles echt aangeraakt, en niet zo zachtjes ook. Dus ik zie op dit moment ook, ja, mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Nog één vraag, want die triggert me. Die heb ik ook al gesteld, maar u heeft daar niet echt een antwoord op gegeven. Vorige week zei de regiodirecteur van het Leger des Heils dat hij op zou gaan houden met de groep tot 23 jaar op te vangen. Dat viel mij op, ik zal daar op die tribune en ik dacht: hè? Dat had ik nog niet eerder gehoord. Kunt u daar iets meer over vertellen? Want het leek een opmerking te zijn die

schijnbaar toch, bij mij was die niet bekend, maar die meneer deed alsof dat wel een bekende opmerking was. Maar ...

De voorzitter: Maar, of de wethouder daar iets meer over kan vertellen?

Mevrouw Nijhof: ... wat was daar de bedoeling van?

De heer Heijkoop: Ja, voorzitter, ik weet niet meer welke formulering hij gebruikte. Wat in ieder geval een gegeven is – en dat heb ik eerder in mijn betoog ook aangegeven – jongeren horen niet in de daklozenopvang. De heer Boersma refereerde daar ook al aan, jongeren wil je eigenlijk daar niet hebben, dus die wil je daar inderdaad niet opvangen en die wil je gelijk naar een veiligere plek hebben. Maar het is in absolute termen niet zo dat jongeren daar geweigerd worden en niet terecht kunnen, maar vanuit die brede intake wil je ze zo snel mogelijk daar weer wegplaatsen en laten doorstromen naar een voorziening die veel passender is voor jongvolwassenen.

De voorzitter: Dan geef ik het woord aan de burgemeester.

Burgemeester Kolff: Ja, dank, voorzitter. Een aantal vragen is aan mij gesteld. Ik heb u vorige week voorafgaand aan de inspraakavond een update gegeven over de veiligheidssituatie en ook daarin een aantal dingen die een aantal weken daarvoor door het actiecomité zijn ingesproken genuanceerd. Ik heb daar ook bij gezegd, en dat is in ieder geval het beeld wat ik heb willen schetsen, dat ik wat mij betreft iedere melding van overlast of criminaliteit serieus wens te nemen. Ik betreur dan ook eigenlijk dat de heer Van Verk kennelijk het beeld eraan over heeft gehouden dat ik de inbreng van het actiecomité niet serieus zou nemen. Dat is geenszins waar, ik heb alleen vorige week wel de behoefte gevoeld om een aantal feiten die anders liggen dan geschetst, om die juist weer te geven, want ik denk dat het goed is als u, als hoogste politieke orgaan van deze stad, op de hoogte bent van de juiste feiten, zodat u daar vervolgens uw oordeel over kunt vellen. Dat is één. Twee, ...

Mevrouw Koene: Voorzitter?

Burgemeester Kolff: ... ik heb daarnaast ook – als ik nog even de zin mag afmaken – willen schetsen dat er ook andere geluiden uit de buurt zijn dan die van het actiecomité. Die heeft u vorige week ook zelf overigens kunnen horen, er zijn overigens ook nog weer andere geluiden. Ik denk dat het belangrijk is dat u dat ook weet.

De voorzitter: Mevrouw Koene.

Burgemeester Kolff: Dat is het beeld wat ik heb willen schetsen, niet meer en niet minder, maar wat mij betreft is iedere overlastmelding er één te veel en is dat er één die serieus moet worden genomen.

De voorzitter: Mevrouw Koene.

Mevrouw Koene: Ja, dank, voorzitter. Dan vraag ik me – misschien ook met de heer Van Verk, dat weet ik niet – toch af hoe het dan kan dat als het actiecomité, dat die dus niet

feitelijk juiste dingen hebben gezegd, dat het dus überhaupt nog zo uit elkaar kan liggen dan? Dus waar zit dan de ... Misschien is er dan gewoon wel sprake van een gebrek aan communicatie, ik heb geen idee. Maar hoe kan het zijn dat het, vanaf december 2018 gerekend, emotioneel – ik bedoel, dat is een lastige, dat snap ik – maar dat het voor de omwonenden daar alleen maar is toegenomen? Als je dan ook nog een opmerking hoort: nou ja, goed, het ligt feitelijk anders. Dan voel je misschien als omwonende ook wel weggezet.

De voorzitter: De burgemeester.

Burgemeester Kolff: Ja, kijk, hier lopen gevoel, emotie en feiten wel door elkaar. Ik hecht er wel aan dat we hier wel spreken over feiten. Natuurlijk hebben we ook te maken met veiligheidsbeleving, een belangrijk aspect van het veiligheidsdomein. Dat is iets wat misschien wel voor 50% het veiligheidsbeeld en het veiligheidsgevoel van mensen bepaalt. Ik denk ook dat het belangrijk is dat die Visie opvang er komt met alles wat daaruit voortvloeit, omdat toch wel degelijk het veiligheidsgevoel ook beïnvloed wordt door de aanwezigheid van deze voorziening in deze mate en deze omvang. Tegelijkertijd trekt deze voorziening – en overigens de wijk als zodanig, met allerlei andere omstandigheden die daar zijn – ook bepaalde types aan die we daar liever niet zien en die zich in elk geval gedragen op een manier die we ook liever niet zien. Dat is een feit, maar ik vind het wel belangrijk als het gaat over de middelen die we inzetten om die overlast te bestrijden, bijvoorbeeld de inzet van camera's, de inzet van agenten, de inzet van Handhaving, andere vormen van maatregelen die we treffen om de veiligheid in het gebied te vergroten, dat we daar wel gewoon ons over de feiten uitlaten en niet dat we daar geen vraagtekens stellen bij of die feiten wel of niet kloppen. Als het erom gaat of bijvoorbeeld de camera's wel of niet worden uitgelezen. Ja, als daar wordt gesuggereerd dat dat niet het geval is, dan vind ik het belangrijk dat u daar de waarheid over weet. Ik denk dat dat gewoon van mij verwacht mag worden. Nogmaals, ik heb alle begrip voor de gevoelens die leven bij de buurt, of het nou gaat om gevoelens van leden van het actiecomité, of van andere inwoners. Ik vind ook dat iedere overlastmelding er eentje te veel is die we eigenlijk niet zouden moeten willen hebben, maar we leven ook in de werkelijkheid. Dat betekent dat in een grote stad, waar dergelijke situaties zich voordoen en ook dergelijke voorzieningen zich vestigen, dat daar toch overlast is. Ja, die zullen we zoveel mogelijk moeten beperken, maar het beeld is in ieder geval dat het de afgelopen tijd is toegenomen, onder andere door het feit dat die voorziening zo groot is geworden. Tegelijkertijd – en dat is een heel actueel beeld, dat hebben we ook toegevoegd aan het memo dat u deze week heeft ontvangen – dat er de laatste weken een toename lijkt van een klein aantal, overzichtelijke groep, maar de mensen die in die groepen zitten dat zijn wel zeer hardnekkige mensen, die zich eigenlijk aan alles en iedereen onttrekken. Daar helpt bij wijze van spreken een bekeuring ook niet, want die bekeuring wordt gewoon naast zich neergelegd. Daar moeten andere maatregelen voor worden getroffen en daar zijn we nu mee bezig met het Interventie Team, met mensen van de politie, met het OM, om te kijken of we daar maatregelen moeten treffen die anders werken en die andere resultaten bereiken, bijvoorbeeld zoals destijds in het verleden in Dordrecht al eerder heeft plaatsgevonden in de buurt van de Colijnstraat.

Mevrouw Koene: Ja, voorzitter, ik wil daar toch nog even ...

De voorzitter: Mevrouw Koene.

Mevrouw Koene: Ja, wat de heer Kolff, die schetst een aantal dingen en natuurlijk moeten we van feiten uitgaan, enzovoort. Maar hoe kan je nou als gemeentebestuur ervoor zorgen dat je ... Kijk, dat gevoel, dat is lastig natuurlijk, dat is heel ingewikkeld, gevoel, maar het is wel het gevoel van de mensen daar in de buurt wat gewoon, die hebben er geen goed gevoel bij. Dus hoe ga je nou als gemeentebestuur ervoor zorgen dat je dat wegneemt? Dan kan je 3600 technische maatregelen gaan treffen, maar volgens mij moet je dan wat anders doen.

Burgemeester Kolff: Zegt u het maar.

Mevrouw Koene: Luisteren?

Burgemeester Kolff: Ja, kijk – zeg ik dan via de voorzitter tegen mevrouw Koene – er wordt ongelooflijk veel geluisterd. Er wordt ook heel veel met de buurt gesproken, er is sprake van een bewonersplatform wat wordt opgericht waarmee gesproken wordt, waarmee van start wordt gegaan om activiteiten in de buurt te ondernemen om de sociale cohesie te bevorderen. Er is ook al meerdere malen, ook vanuit de politie, een aanbod gedaan om de gegevens die het actiecomité verzamelt naast de eigen registraties te leggen en daarover met elkaar in gesprek te gaan. Het is wel belangrijk dat van dit soort zaken ook van twee kanten wordt uitgegaan. Ik voel me burgemeester van alle inwoners van Dordrecht, ...

Mevrouw Koene: Voorzitter?

Burgemeester Kolff: ... maar het betekent wel dat, it takes two to tango.

De voorzitter: Mevrouw Koene.

Mevrouw Koene: Nou doet de heer Kolff het weer, en dat deed hij dus volgende week ook. Dat vind ik niet chique, dat past niet bij een burgemeester.

Burgemeester Kolff: Ja, dat laat ik voor uw rekening – zeg ik via de voorzitter. Wij doen alles wat we kunnen om de overlast en criminaliteit in de buurt te bestrijden. Ik vind het belangrijk dat als we een politieke discussie voeren over wat er nodig is om de veiligheid in de buurt te bevorderen, dat we dan over de juiste gegevens beschikken en dat we het over feiten hebben, en dat als er mensen van politie, Handhaving, gemeente, of anderszins worden aangesproken op zaken die niet kloppen, dat dat wel wordt gecorrigeerd. Ik hecht daar gewoon heel erg aan, net zoals dat ik hecht aan dat iedere melding van overlast op een goede manier zou moeten worden opgepakt.

De voorzitter: Gaat u verder met '...'.

Burgemeester Kolff: Ten aanzien van de SP, ik heb daar een opmerking voorbij horen komen over de inzet van gebiedsverboden. Ik heb dat ook vermeld in het stuk, in de

eerste alinea, dat dat een optie is die denkbaar is, zeker voor bepaalde groepen. Alleen ik hecht er wel aan om erbij te zeggen dat een gebiedsverbod alleen juridisch standhoudt als dat van tijdelijke aard is en het gebied ook niet te groot is. We hebben daar ervaringen in dat een gebiedsverbod ingezet is in andere steden voor een hele stad, of voor een heel groot deel van de stad en ook voor onbepaalde tijd, dat houdt juridisch geen stand. Dus we moeten wel zorgen dat we de maatregelen die we treffen, dat die ook standhouden. Van de VSP heb ik de opmerking gekregen dat er bij hen een aantal mailtjes is binnengekomen van ouderen die niet naar buiten durven. Die neem ik natuurlijk zeer ter harte. Onze stad, welke wijk dan ook, zou iedereen ten alle tijden gewoon over straat moeten kunnen gaan. Ik stel dan ook voor dat als u die mailtjes heeft, dat u die aan mij persoonlijk doorstuurt, zodat ik daar actie op kan zetten en ook met die mensen daarover zou kunnen spreken, althans, met hen kunnen kijken naar oplossingen die nodig zijn. Dus ik zou graag die mailtjes ook van u ontvangen en dan gaan we daar in alle discretie ook mee om. Ten aanzien van de opmerking vanuit het CDA, een integrale aanpak. Ja, u heeft eigenlijk het memo gekregen van wat er allemaal gebeurt op het gebied van overlast en criminaliteitsbestrijding in de buurt. Natuurlijk hangt ook veel samen met: hoe gaat straks het uitvoeringsplan eruitzien van de Visie opvang? Tegelijkertijd specifiek op deze buurt, vanuit veiligheidsperspectief zijn dit de maatregelen. Daar worden door politie, door Handhaving, door de gemeente verschillende zaken hand in hand opgepakt, ook samen met het Leger des Heils. Dat is eigenlijk al een integrale vorm van aanpak die we hier voorstaan en die we uitvoeren.

Mevrouw Van der Ham: Voorzitter?

Burgemeester Kolff: En nogmaals, hoeveel we er ook aan doen, ik heb niet de illusie dat we de overlast tot nul kunnen reduceren, maar dat blijft natuurlijk het streven.

De voorzitter: Mevrouw Van der Ham.

Mevrouw Van der Ham: Ja, voorzitter, dank u wel. Ik heb ook niet de illusie dat het terug kan naar nul. Wat me opvalt aan de memo die voorligt en hoe erover gesproken wordt, is dat het toch een soort van beheersen is van de huidige situatie en dat weinig aan de oorzaken wordt gedaan. Dan denk ik, ik zou graag vanuit het college zien: waar wordt het door veroorzaakt? Nou, onder andere door de maatschappelijke opvang. Daar doen we wat aan, maar er zijn nog andere oorzaken in die wijk. Zolang wij alleen inzetten op beheersen van de huidige situatie, zal de oorzaak nooit weggenomen worden. Dus ik zou heel graag horen: gaan we daar misschien andere panden neerzetten waardoor de bewoning daar verandert, gaan we daar misschien voorzieningen weghalen, of wat dan ook? Want die maatregelen zouden namelijk veel meer zoden aan de dijk zetten, denk ik.

Burgemeester Kolff: Dat is natuurlijk iets ... Kijk, dat weet u, er gebeurt in dat gebied meer. Er zijn natuurlijk plannen om daar aan het Vrieseplein met bepaalde voorzieningen te komen. Een hotelontwikkeling die daar komt, die ongetwijfeld ook bij gaat dragen aan het gevoel wat men op straat daar beleeft, maar dat zijn natuurlijk niet zaken die ik vanuit Openbare Orde en Veiligheidsperspectief alleen aanstuur. Ik juich dat

natuurlijk wel toe, ik juich een levendige, leefbare wijk met goede voorzieningen, met nette voorzieningen toe, dat zult u begrijpen.

Mevrouw Van der Ham: Voorzitter?

De voorzitter: Ja, mevrouw Van der Ham – en misschien de rest van de commissie, even nog inhouden. Mevrouw Van der Ham.

Mevrouw Van der Ham: Ja, voorzitter, dat is nu precies waarom wij het hebben over een integrale aanpak. Dan spreek ik u nu niet aan als portefeuillehouder Openbare Orde, maar namens het college: is er mogelijkheid dat wij dieper gaan dan dat we nu gaan? Dat we niet kijken: het stukje openbare orde gaan we op die manier beheersen, de opvang doen we via de Visie opvang. Er is volgens mij meer nodig hier.

Burgemeester Kolff: Ja, dat begrijp ik, maar er is in meer wijken meer nodig. We gaan natuurlijk niet zeggen: de drugsaanpak, of de overlastaanpak, of de nieuwbouw van hotels, of de Visie opvang gaan we alleen voor één wijk schrijven. Dat doen we niet, dus we hebben natuurlijk beleid over vele terreinen en die gelden zeker ook voor dit gebied. Er is ook een gebiedsvisie, er zijn ontwikkelingen in het gebied waar u of uw fractiegenoten ook van weten, en die hebben allemaal met elkaar tot doel om het in deze wijk leefbaarder en plezieriger te maken.

De heer Van der Net: Voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Van der Net.

De heer Van der Net: Dat begrijp ik, ik bedoel, er zijn in meer wijken van Dordrecht problemen, maar er springen wel een aantal wijken toch uit. We hebben bewust ook in het verleden wel eens een aantal keuzes gemaakt om toch wat extra inzet te hebben op bepaalde plekken, omdat dat gewoon hard nodig is. Die keuze, volgens mij maken we die met zijn allen nu ook voor het gebied waar we het nu over hebben bij het Kromhout. Dus met andere woorden, mocht u meer middelen nodig hebben, dat is dan de discussie die we dan ook weer met elkaar moeten aangaan dan.

Burgemeester Kolff: Maar even, voorzitter, als het gaat om overlastbestrijding, als het gaat om criminaliteit, als het gaat om openbare orde en veiligheid, heb ik iedere dag afwegingen te maken over wat we op welk moment waar in de stad doen. Daar is deze wijk zeker pregnant onderdeel van, laat ik dat maar duidelijk zeggen. Maar daar waar het gaat om de integrale aanpak zoals die door mevrouw Van der Ham wordt gevraagd, namelijk: alles wat er in die wijk gebeurt, om de wijk leefbaarder en plezieriger te maken. Dat gaat dus ook over nieuwbouw, andere voorzieningen, misschien het hotel, de Visie opvang, eigenlijk alle beleidsterreinen van alle wethouders samen, dat doen we niet per se wijkgericht. Als u zegt: dat wil ik voor deze wijk specifiek wel, dan kijk ik ook eventjes naar de collega Stam, die zich bezighoudt met wijken en leefbaarheid, om misschien vanuit dat perspectief het te doen. Maar dan krijgt u wel hetzelfde beleid, maar dan via een andere route terug.

De heer Van der Net: Nou ja, goed, daar moeten we het dan over hebben, ...

De voorzitter: Mijnheer Van der Net.

De heer Van der Net: ... voorzitter, op welke wijze we dat voor elkaar krijgen. Maar goed, ik bedoel: we maken hier als raad – u heeft uw eigen verantwoordelijkheid met betrekking tot openbare orde – maar wij hebben hier als raad daar ook wat over te zeggen. Wat ik dus nu hoor en merk gewoon is dat we daar meer willen dan dat er op dit moment komt. Ik heb de memo gelezen, alles wat erin staat, dat ondersteun ik van harte, maar we vragen ons af volgens mij nu in de commissie of dit wel voldoende is. Dat moeten we dan ook zeker voor de raadsvergadering eens even goed nog afwegen wat we daarmee willen.

Burgemeester Kolff: Ja, voorzitter, ik wijs erop dat in de raadsvergadering de Visie opvang voorligt, dus ik zou u toch echt willen adviseren om het vooral daarover te hebben. Daar waar het gaat om overlast, veiligheid, criminaliteit, et cetera, wordt alles gedaan wat kan. Tegelijkertijd wil ik u ook wel zeggen dat ik natuurlijk graag met u meer mensen op Handhaving en politie zou hebben dan nu. Geeft u mij aan in welke wijk ik wijkagenten weg kan halen om ze daar neer te zetten. Maar daar gaan er elders in de stad ook problemen ontstaan. Dus dat is altijd, als er een melding komt van een inwoner – dat vind ik belangrijk om aan te geven, dat is gewoon de realiteit – dan wordt er gewoon op de centrale een afweging gemaakt waar de prioriteit aan wordt gegeven. Dat kan zijn dat op dat moment iets is in de stad elders, waar men eerder naartoe gaat en dat een inwoner denkt: ja, het duurt nu toch een half uur voordat er een agent komt. Dat kan ook zijn dat bij een volgende melding binnen drie minuten een agent voor de deur staat. Ik kan dat niet garanderen dat dat altijd zo is, dat kan niet.

De voorzitter: Goed, ik wilde graag dit punt afsluiten, want zo langzamerhand komt de hele stad aan bod.

De heer Van der Net: Voorzitter, de burgemeester gaf wel eventjes aan: volgens mij moeten we het in de raadsvergadering over de Visie opvang hebben. Dat vind ik te kort door de bocht. Ik bedoel, dit dossier hangt op dat punt ook wel samen, zeker met de leefbaarheid en de veiligheid. Dan wil ik wel even zeggen dat ik dat niet met hem eens ben in ieder geval.

Burgemeester Kolff: Nee, maar dat ben ik wel weer met u eens, dat hangt met elkaar samen. Alleen, ik denk dat – en dat ben ik eigenlijk met iedereen die dat zegt, ook met mevrouw Van der Ham zeer eens – dat je hier toe moet naar het oplossen van de wortels van de problemen. Wat je met Openbare Orde en Veiligheid aan het doen bent is natuurlijk eigenlijk allemaal repressief en achteraf repareren van wat eigenlijk al goed mis is gegaan. Daar is veel beleid en uitvoering voor nodig vanuit de raad en college en inspanning om dat op een goede manier te regelen. Dus ik kan met politie en Handhaving eigenlijk alleen maar repareren, proberen te repareren wat al goed misgegaan is.

De voorzitter: Goed, dat was het, burgemeester? Dan mijnheer Burakçin.

De heer Burakçin: Ja, ik had nog een laatste vraag aan de burgemeester, die refereerde nog aan cameratoezicht. Wat mij in ieder geval opviel is dat er een effectmeting is gedaan in de straten waar cameratoezicht op schijnt, zal ik maar zeggen. Maar wat ik mis is, in het kader van dat waterbedeffect, de randen waar bijvoorbeeld geen cameratoezicht is van de wijken, hoe is het daar nu met de veiligheid en leefbaarheid? Want wat wij zoal zien is – ik loop daar regelmatig – dat ze dus inderdaad net aan de overkant van de straten staan waar dus geen effectmeting is gedaan. Ik weet niet, het is volgens mij, ik weet niet of het bewust is gekozen, maar het zou fijn zijn als we ook weten hoe het daarmee staat, met de veiligheid en leefbaarheid.

Burgemeester Kolff: Voorzitter, kijk, het is natuurlijk een klein beetje vragen naar de bekende weg. Het is heel logisch denk ik dat als je ergens een camera neerzet, dat het beeld wat de camera beslaat, dat het daar in ieder geval een stuk veiliger wordt, of in ieder geval als daar iets gebeurt, dat er ook adequaat op kan worden geopereerd en gehandeld door de politie dan wel door Handhaving. Je ziet altijd – en we gaan nu van drie naar vijf camera's in het gebied, dus de effecten worden als het goed is al wat meer gespreid en wat groter – maar je ziet altijd dat net in het gebied wat daarbuiten zit, dat dat natuurlijk zich wel sneller aan het oog onttrekt. Dat zijn natuurlijk wel de plekken, en zeker als het al vaker gebeurd op die plekken, waar onze mensen van politie en Handhaving wel weten dat dat ook zo is en waar dus ook wel aandacht voor is. Maar ook daarvoor geldt: ik heb niet de illusie dat we kunnen voorkomen dat er geen enkele plek is waar nog overlast plaatsvindt. Die effectmetingen zijn heel lastig te doen, omdat je kunt natuurlijk wel effecten meten van zaken waar je inzet pleegt, maar je kunt lastig effecten meten van zaken waar je niet die camera-inzet pleegt. Dus daar moet je vooral afgaan op de waarnemingen van onze wijkagenten en de mensen van Handhaving.

De voorzitter: Goed, ik denk dat we langzamerhand tot een afronding kunnen komen, tenzij u nog een tweede termijn met zijn allen op prijs stelt. Er is een aantal moties in gedachten, die zien vooral op het uitvoeringsprogramma voor een belangrijk deel. Daarvan heeft de wethouder toegezegd dat hij rond de zomer komt met een uitvoeringsprogramma. Het wordt een besprekstuk in de raad, was daarstraks al aangekondigd. De vraag die voorligt is of u voldoende heeft aan twee minuten spreektijd per fractie, of dat u zegt: ik wil er toch vijf hebben. Vijf, hoor ik. Ja, allemaal vijf? Nou, dan wordt het vijf minuten per fractie. We zien graag alle moties tijdig tegemoet, zodat iedereen zich daarop kan voorbereiden en eventuele amendementen. Dan sluit ik deze bijeenkomst. De vergadering gaat zo verder voor Bestuur en Middelen in zaal 3, meen ik. De commissie Sociaal gaat ook nog verder met de agenda's. Dus ik schors voor een paar minuten.

Schorsing

6. Zienswijze op het Meerjarenbeleidsplan 2020-2023 van de Dienst Gezondheid & Jeugd ZHZ (2526175)

De voorzitter: Wij zetten de vergadering voort met de zienswijze Meerjarenbeleidsplan 2020-2023 van de Dienst Gezondheid & Jeugd. Tien gemeenteraden van Zuid-Holland Zuid zijn gevraagd een zienswijze uit te brengen op het nieuwe Meerjarenbeleidsplan

van de Dienst Gezondheid & Jeugd. Zoals bekend is de ambtelijke presentatie hierover vorige week komen te vervallen. Omdat vorige week ook het agendadeel verviel heeft de commissie geen behandelafpraak kunnen maken over de zienswijze. Kortom, als de commissie iets wil wijzigen aan de conceptzienswijze dan moet zij dat vanavond bespreken. Per mail is geïnventariseerd en Beter Voor Dordt heeft een aantal onderwerpen aangedragen die ze willen bespreken. Klopt het daarmee dat de andere fracties in principe kunnen instemmen met deze zienswijze?

Mevrouw Van der Ham: Nee, voorzitter.

De voorzitter: Dank u.

Mevrouw Stevens: Voorzitter?

De voorzitter: Mevrouw Stevens.

Mevrouw Stevens: Gezien de aard van het onderwerp en mijn werk ga ik op de publieke tribune zitten.

De voorzitter: Dat is begrijpelijk. Dan nemen wij afscheid van mevrouw Stevens aan deze vergadertafel. 'Nee', zei het CDA. Ik kan u verklappen dat dat voor de PvdA ook geldt, alleen zullen die vanavond geen inbreng kunnen hebben vanwege het feit dat wij hier zitten. Mevrouw Nijhof, u mag aftrappen.

Mevrouw Nijhof: Ik heb in deze wel een woordvoering gemaakt ...

De voorzitter: Ja, gaat uw gang.

Mevrouw Nijhof: ... dus ik ga hem gewoon voorlezen. Wij zouden graag de volgende punten terug willen zien in de zienswijze die nu voorligt. Als eerste verbaast het ons dat we eigenlijk al jaren met elkaar vaststellen dat de gemeenschappelijke regeling Dienst Gezondheid & Jeugd niet groter zou moeten worden. De taken die de Dienst Gezondheid & Jeugd zich in dit meerjarenperspectief geeft zijn er steeds meer in plaats van steeds minder. Wij delen met het college dat wij graag zouden zien dat de wettelijke en de niet-wettelijke taken beter benoemd worden. Wat moeten wij als gemeentes uitvoeren en wat niet en hoort de taak wel thuis bij deze dienst? De Dienst Gezondheid & Jeugd verlaat steeds meer zijn core business met betrekking tot de preventie van ziekte en legt zich steeds meer toe op het terrein van de GGZ en de ouderenzorg. Beter Voor Dordt vindt dit geen goede ontwikkeling. Wij lezen in het MJP dat de dienst zich nu ook op terreinen begeeft waar ze voorheen uitbleven, zoals het toezicht op de Wmo, maar ook op de inkoop van de Wmo. De Dienst Gezondheid & Jeugd kan niet een toezichthouder zijn en inkopen en tevens banden hebben met de geïntegreerde Wijkteams in Dordrecht, zoals dat ook in het MJP wordt beschreven. Al jaren voeren we discussie over de verstrengeling tussen de SOJ en de Jeugdteams: de inkoop, maar ook de inhoudelijke bemoeienissen met de zorg voor jeugdigen. Wij willen hiervan af, zoals u dat weet. De solidariteit gaat met betrekking tot jeugd moet losgelaten worden, of die gaan wij loslaten, zoals we dat nu besproken hebben. De regie zal veel lokaler moeten

zijn om al stad de preventieve rol beter te kunnen nemen. Beter Voor Dordt zit er niet op te wachten dat nu de Wmo weer op een ander niveau terechtkomt. We hebben al aangegeven dat wij meer de lokale beweging wensen, door op wijkniveau ook de Wmo-zorg vast te stellen. De zinssnede over aparte aandacht voor de PGB's vinden wij ook een hele bijzondere. Dat terwijl het er erg op lijkt dat de contractuele voorwaarden en uitvoering van de gewone indicaties, de zorg- en natura-indicaties, een steeds groter en terugkerend probleem is. Er is veel meer ZIN-gefinancierde zorg en deze zorg omvat ook een veel grotere geldstroom. Wij vragen u daarom zich vooral op het toezicht op aanbieders in het algemeen te richten. Het moet namelijk niet uitmaken hoe zorg gefinancierd is, PGB en ZIN zijn manieren om te financieren, meer niet. We zien in het MJP ook de verstrengeling van bevoegdheden ten opzichte van de Wijk- en Jeugdteams. U heeft het onderdeel VT, Veilig Thuis, en VT heeft de wettelijke taak om zorgmeldingen te triageren, daar zijn wettelijke standaarden voor. Wij vragen u vooral om uw taken zuiver te zien. Verstrengeling met Wijkteams of met de Wmo aan Jeugdwetuitvoering en de inkoop die wij belegd hebben bij de SDD en bij de Jeugdteams wenst Beter Voor Dordt geenszins. Verder lezen wij dat u zegt dat de toeleiding tot de vrouwenopvang te gaan doen en de problemen daar op te willen lossen. Daar zouden we ook meer duiding op willen van de wethouder. De vrouwenopvang en de toeleiding er naartoe behoort wat ons betreft bij de Dordtse Visie opvang. Een aparte toeleiding hoort niet aan de orde te zijn en er is eerder weggelegd bij bijvoorbeeld een onafhankelijk daklozenloket dat fysiek in Dordrecht is – wat we ook net besproken hebben in de Visie opvang – vooral omdat Dordrecht hier centrumgemeente is en nu de maatschappelijke opvang voor de regio doet. Zoals het college aangeeft willen we dat u meer aandacht heeft voor de andere bewegingen die er momenteel gedaan worden in de regio en in de stad, ten aanzien van de Visie opvang, ten aanzien van de uitvoering van de Jeugdwet, de Wmo en de Participatiewet. U kunt niet alle rollen tegelijk hebben, zoals we inmiddels ten opzichte van de SOJ al constateerden. Wij zien de uitwerking van uw rolname en de uitwerking van de niet-wettelijke en wettelijke taken graag nader omschreven. Tot zover.

De voorzitter: Mevrouw Van der Ham.

Mevrouw Van der Ham: Ja, voorzitter, dank u wel. De zienswijze ziet er zorgvuldig voorbereid uit en in feite staat er niets in waar we het niet mee eens zijn. Maar wat ons betreft mag de toon echt wel wat steviger, want wat als al die informatie waar we nu om vragen niet aangeleverd wordt? Ten aanzien van de punten waarop dat dan misschien niet gebeurd zijn dat misschien ook wel punten op basis waarvan je het MJP zou willen afkeuren, als gemeente Dordrecht. Ik denk dan aan dat stuk over financiën, maar ook over het stuk over het onderscheid tussen wettelijke en niet-wettelijke taken. Want ik vind de taakopvatting van de DGJ echt te ruim op dit moment. Ik denk dat als dat inderdaad het draagvlak is binnen de raad van Dordrecht, dat je dat dan ook moet benoemen in de zienswijze: dat je dit niet acceptabel vindt en als dat niet verandert, dat dat dan een reden is om iets af te keuren. Ik denk dat je voorspelbaar moet zijn daarin.

De voorzitter: Anderen nog? De wethouder.

De heer Van der Linden: Ja, dank. Ik denk dat al uw opmerkingen, u wil dat eigenlijk terugzien in die zienswijze, hè? Dus dat zou even een tekstuele uitwerking moeten hebben, denk ik. Dan ook even kijken of dat natuurlijk reacties oproept, of ondersteuning krijgt vanuit de raad. Er ligt nu geen tekstvoorstel, denk ik? Nee? Goed, dan lijkt het mij van belang dat u allemaal even kijkt of hier draagvlak voor is. Ik denk dat, zoals u het formuleert, zijn het eigenlijk ofwel standpunten waarvan u aangeeft Beter Voor Dordt-standpunten. Dat kan natuurlijk altijd. Of het zijn meer standpunten, of vragen waarvan u denkt: dat komt of terug in een gewijzigd plan. Of er komt een reactie op vanuit het AB: het zit zo, of het zit anders. Ik denk dat voor het vaststellen van een tekst die vanuit hier naar het AB kan is het nodig dat u even constateert of u het allemaal eens bent over de inbreng die geleverd is. Dan ben ik het voertuig waarlangs het gaat, maar dat is het dan een beetje.

De voorzitter: Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Ik heb inderdaad geen passende tekst, maar wat mij ontzettend opvalt in die zienswijze en wat in ieder geval wij heel erg verwerkt willen zien is dat wij het afgelopen jaar en het komend jaar heel erg bezig zijn met de andere gemeenschappelijke regelingen, hoe de solidariteit afneemt. We zijn bezig met de Drechtsteden, we hebben ook vanavond gehoord hoe dat verder gaat. We zien, dat heeft u in één zinnetje volgens mij in de zienswijze gezegd, eigenlijk helemaal geen raakvlakken met de bewegingen die wij nu aan het maken zijn en zien ook, laten we zeggen, de dienst met betrekking tot bijvoorbeeld de Wmo een hele gekke beweging maken, in mijn ogen. Anders moet het maar anders uitgelegd worden en kan het misschien gedeut worden, maar die lijkt ineens, de Wmo – terwijl we die op Drechtstedenniveau hebben belegd, daar zijn allerlei discussies over, of je daar delen van de taken misschien wel lokaal neerlegt – nu ineens de hele gemeenschappelijke regeling van de dienst binnenhaalt, dus eigenlijk groter maakt. Dat verbaast ons enorm, eerlijk gezegd, dat daar ook vanuit de portefeuillehouders die zich in deze dienst, die hier zitting hebben, dat daar helemaal geen discussie over is geweest schijnbaar. Dat dit zomaar vastgesteld kan worden op deze manier.

De heer Van der Linden: Even voor mijn helderheid. Kijk, de Wmo zit niet bij de dienst. Het gaat om het toezicht op de kwaliteit en daar wordt in de tekst ook wel het een en ander over gezegd, maar laten we het even proberen zo compact mogelijk te doen, gezien de tijd. U heeft een inbreng en ik denk dat het van belang is dat de raad die inbreng afweegt. Het soepelst is dat natuurlijk via een amendement, daar kunnen we best in meehelpen, maar dat zou u dan denk ik indienen. Als ik u een advies mag geven: zo lang als we de vraag of de opmerking zo breed mogelijk gedragen laten zijn – dus niet te scherp, of: hé, er zit een soort bedoeling achter ofzo – dan kunnen we er wat mee. Dus dat is misschien de suggestie.

De voorzitter: Mevrouw Van der Ham.

Mevrouw Van der Ham: Ik zou gerust een amendement willen voorbereiden waarin ik een aantal zinnen aan de zienswijze toevoeg, waarin de strekking dan zal zijn dat er een duidelijk onderscheid tussen wettelijke en niet-wettelijke taken moet zijn en dat wellicht

Dordrecht daar dus een voorkeur heeft voor een zo klein mogelijke taakopvatting. Ten tweede, ten aanzien van de financiën een zin toevoegen, dat dat ertoe kan leiden dat wij daardoor het plan afkeuren. Bij deze dan de vraag aan mijn mede-commissieleden: zijn er mensen die dit ook steunen? Wat anders hoef ik er niet aan te beginnen, aan dat werk.

De heer ...: Ja, wij steunen dat.

De heer Van der Linden: Ik hoor u zeggen: zo klein mogelijk. Dat is eigenlijk hoe de toon ook in het AB is: doe geen dingen waar we of niet om gevraagd hebben, of waarvan we zien: dat gebeurt ook al elders. Dat is ook hoe ik die dienst herken. Laat onverlet dat je natuurlijk minder doet of meer doet of nieuw doet, op verzoek van het AB. Hoer ik u nu zeggen: het plan afkeuren? Dat blijft dan afkeuren, want dat zou natuurlijk een ingewikkelde zijn, want ik heb niemand veel horen zeggen: dit is geen goed plan. Ik heb ook een aantal vragen gehoord van mevrouw Nijhof. Nou, daar kan duiding aan gegeven worden.

De voorzitter: Maar voorzitter. Of, voorzitter ...

De heer Van der Linden: Dat bent u zelf.

De voorzitter: Het is laat, het is laat.

De heer Van der Linden: Het is best laat. Zal ik gaan voorzitten, dat u de inbreng doet?

De voorzitter: Dat was vroeger zo.

Mevrouw Van der Ham: Ik wil eventueel ook wel reageren. Ik vind, dat is eigenlijk een beetje de omgekeerde wereld. Met deze zienswijze verwoordt u namens ons wat wij vinden van de zienswijze. Daar heb ik geen andere opmerking op, behalve dan dat er staat: op die twee punten. Die twee punten kunnen wel degelijk ertoe leiden dat het hele plan te weinig draagvlak heeft. Ik denk dat dat juist is, als dat zo is, om dat dan ook te verwoorden.

De heer Van der Linden: Een vraag, want u geeft aan: rol nader omschrijven, of scherper aangeven wat vanuit de dienst bezien – wat vanuit het AB van de dienst bezien dan dus – de taakopvatting is. Als u dat verwerkt in de zienswijze, dan gaan we daar met alle andere zienswijzen die vanuit de negen andere gemeentes worden geleverd het gesprek over aan in het AB. Als dat helderheid oplevert in het AB, dan zeggen we: aha, dat is de taakopvatting, die past naadloos in het stuk wat er ligt. Dan gaan we natuurlijk akkoord met het stuk. Zo ga ik er dan in zitten vanuit het Dordtse.

De voorzitter: Volgens mij moeten we deze discussie zo langzamerhand kappen. Mevrouw Van der Ham heeft aangegeven een amendement te willen opstellen. U dringt aan op draagvlak, dat gaan we 10 maart allemaal gewoon meemaken, want dan is het in de raad als besprekstuk. Mevrouw Nijhof en de PvdA hebben aangegeven in ieder geval samen met mevrouw Van der Ham te willen optrekken en dan zien we in de discussie in

het debat wat daar gevoerd wordt wel wat het resultaat is. Daarmee moeten we het volgens mij nu houden. Kan iedereen daarmee instemmen? Misschien de wethouder niet, maar daarmee is het dus een bespreekpunt voor 10 maart en zal er in ieder geval een amendement of motie of iets dergelijks in het vooruitzicht liggen. Is dat met twee of met vijf minuten spreektijd?

Mevrouw Van der Ham: Ik kan het met twee af, denk ik.

De voorzitter: U kan het met twee af? Ja? John, wat zit je te mopperen?

De heer Van der Net: Ik mopper zelden. Twee minuten is prima, voorzitter. Dat is meer dan voldoende voor een amendement en even uitleggen.

De voorzitter: Oké, twee minuten.

7. Vragen aan het College

De voorzitter: Punt 7, vragen aan het college. Mevrouw Nijhof had vragen over dakloze jongeren. Is dat nu nog relevant?

Mevrouw Nijhof: Ik heb die vraag, die zou ik vorige week stellen. Die luidt als volgt – om hem misschien hier vast te laten leggen, ik heb er inmiddels met de wethouder al contact over gehad – maar het gaat er in die zin om dat wij opnieuw een dakloze jongere hebben opgemerkt die geen kant uit kon en dat we daar echt met de wethouder een gesprek over willen hebben, omdat in dat hele verhaal echt wel blijkt dat het Wijkteam waar iemand zich meldt als hij dakloos is, eigenlijk niet weet wat ze moeten doen. In dit geval ook nog eens niet – en dat is in het geval van de Dordtse jongere Amine, waar we eerder vragen over stelden, wel gebeurd – ook niet eens een postadres kan afgeven en verder ook eigenlijk niets doet. Dus daar willen wij gewoon nadere besprekingen over.

De voorzitter: Ik denk dat u een afspraak met de wethouder kan maken in de marge van de vergadering. Dan horen we wel of dat naar bevrediging is gegaan of niet.

8. Samenstelling werkgroep Commissie Sociale Leefomgeving

De voorzitter: Punt 8, samenstelling werkgroep Commissie Sociale Leefomgeving. Mevrouw Castelijns zat erin, die is vertrokken, zoals eenieder weet. Dat betekent dus dat deze werkgroep, die zich vooral bezighoudt met het sociaal domein, aanvulling heeft. Wie van de leden voelt zich geroepen tot het toetreden tot deze werkgroep, die verder bemenst wordt door Loudy en John. Nou, dan wil ik dat wel doen. Ja?

De heer Boersma: Graag, voorzitter. Ik hoorde wel een stemmetje, maar toen hoorde ik ook: er zitten al twee coalitiepartijen in.

De voorzitter: Oké, bij deze.

9. Nieuwe behandelvoorstellen

De voorzitter: Nieuwe behandelvoorstellen en de agenda's voor de komende commissies. De nieuwe behandelvoorstellen. Ieder heeft ze voor zich? Voorstel A, 'agenderen themabespreking jeugd'. U wordt voorgesteld in te gaan op het voorstel van wethouder Van der Linden voor een themabespreking jeugd op een nader te bepalen moment. Dat wordt voorbereid door die werkgroep, neem ik aan. Ik neem aan dat we daarmee kunnen instemmen en te zijner tijd een datum prikken. Agenderingsverzoek 'gesprek woningcorporaties'. Wie wil namens de commissie Sociaal meedenken in de voorbereiding van de bijeenkomst? Peter, Loudy. Ik weet niet hoeveel mensen erin kunnen. Eén, er kan er maar eentje in. Eén kan erin. Dus ik zie vier. Peter?

De heer ...: Ja.

De voorzitter: Peter gaat dat doen. 'Vaststellen lokale nota publieke gezondheid'. De hoofdlijnen van de nota zijn met de commissie besproken op 15 januari middels een presentatie. U wordt voorgesteld het voorstel als hamerstuk te agenderen voor de gemeenteraad, of te bespreken in de commissie met een politieke vraag. Zijn er mensen die dit voorstel willen bespreken? Niet? Dan gaat hij gehamerd worden. Raadsinformatiebrief over beantwoording motie 'Aandacht voor verwarring'. Raadsinformatiebrief ter kennisgeving aan te nemen.

De heer Burakçin: Voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Burakçin.

De heer Burakçin: Ik had daar nog een opmerking over. Wij zijn niet tevreden over de afdoening van onze motie en wij hebben daarin gevraagd dat we in ieder geval een GGZ-specialist mee in het Wijkteam willen hebben. Wat wij dus zien in stukken is dat de Wijkteamleden een cursus hebben gehad om bepaalde zaken van GGZ-specialisten te herkennen, maar dat was volgens mij niet de bedoeling van onze motie. Dus we willen dit niet zien als afgehandeld stuk en terugsturen naar de wethouder.

De voorzitter: Maar wat wilt u wel? U wilt het terugsturen naar de wethouder?

De heer Burakçin: In ieder geval niet als afgedaan zien.

De voorzitter: Nee, maar wat dan?

De heer Burakçin: Dat ze er werk van gaan maken dat er alsnog een GGZ-specialist in het Wijkteam komt. Dat is zoals we dat gevraagd hebben in de motie. Of zeg ik iets heel gek?

De voorzitter: Nee nee, maar ik zit even te denken hoe we daar al verder mee om moeten gaan.

Mevrouw Van der Ham: Voorzitter?

De voorzitter: Mevrouw Van der Ham.

Mevrouw Van der Ham: Die motie staat nog open. Dat is even een gewetensvraag. Die memo waarnaar verwezen wordt is nu toegevoegd aan deze RIB.

De heer Van der Linden: Formeel gezien heeft de commissie de motie afgedaan. Deze RIB stond nog op de lijst, die is op datzelfde moment niet meegenomen, dus die wordt nu alsnog – een paar maanden later – voorgesteld om ook af te handelen, in lijn met die motie. Ware het niet dat partijen daar ook andere ideeën over hebben.

Mevrouw Van der Ham: Maar in dat geval kan het verzoek van de heer Burakçin toch niet? Want de motie is afgesloten?

De voorzitter: Als de motie is afgedaan, dan is het in die zin, daar heeft mevrouw Van der Ham volledig gelijk in, dan is het klaar. Ligt er nog een raadsinformatiebrief waarin u kan zeggen: daar wil ik nog eens een keer over praten. Dat kan, maar dan moet u de helft van deze commissie van de aanwezige partijen meekrijgen.

De heer Burakçin: Dan is ons kennelijk iets ontgaan, want dat was mij niet bekend in ieder geval, dat het op deze manier was afgedaan. Maar dan wil ik inderdaad wel die raadsinformatiebrief aanhouden, want daarin staat namelijk dat we eind 2019 informatie zouden gaan krijgen over de voortgang over de sluitende aanpak van personen met verward gedrag. Dat hebben wij volgens mij niet gehad.

De voorzitter: Dat is dan weer wel waar.

De heer Burakçin: Ja. En we krijgen ook nog terugkoppeling over die pilot '...'. Dat is dan volgens mij nu, dit kwartaal, dus dat kan nog komen. Maar dan kunnen we dat allebei tegelijk doen.

De voorzitter: Dan stel ik voor dat we deze raadsinformatiebrief inderdaad aanhouden ...

De heer Boersma: Voorzitter?

De voorzitter: Ja?

De heer Boersma: Daar heb ik wel een beetje moeite mee, want de raadsinformatiebrief is van oktober. Dan kunnen we hem toch gewoon veel beter afdoen en de wethouder vragen om een nieuwe stand van zaken? Als er een toezegging ligt dat we eind van het jaar geïnformeerd zouden worden, er is nu een nieuwe Wet vggz net begin van dit jaar ingegaan. Dus het zou veel beter zijn om te zeggen: doe ons eens de actuele stand van zaken. Punt hierachter, dan staat altijd nog GroenLinks vrij om opnieuw een motie in te dienen voor een wijk-GGZ.

De voorzitter: Goed idee, mijnheer Boersma. Zullen we het zo maar doen? Zo maar doen dan. E. Vragen ex-artikel 40, die worden doorgeleid naar het college. Dat geldt ook voor F. G, eveneens. H, brief van de heer en mevrouw Stam over Sportboulevard. Voor kennisgeving aannemen? En beantwoording door het college van vragen artikel 40 van

de fractie CDA over optimalisatie Sportboulevard. Het lijkt me die te betrekken bij de bespreking van het raadsvoorstel 'Vaststellen optimalisatietraject Sportboulevard'. Daar kunt u denkt wel mee instemmen. De vraag is natuurlijk wanneer dat komt.

10. Agenda's komende commissies 17, 24 en 31 maart

De voorzitter: Dan hebben we de agendavoorstellen voor de komende maand. Op 17 maart is de hele avond gereserveerd voor een beeldvormende vergadering Cultuurnota. Dan op 24 maart gaan we die nota inhoudelijk behandelen en zullen we het hebben over de optimalisatie Sportboulevard, inclusief alle vragen die daarover gesteld zijn, met name door het CDA. Dan hebben we op 31 maart de themabijeenkomst Sturen op sociaal domein 1 van 3. Dat is een eerste themabijeenkomst over de sturing op het sociaal domein conform het memo uit de vergadering van december 2019. Het onderwerp is 'Inzicht in oorzaken'. Daar kan ook iedereen mee instemmen?

11. Vaststellen besluitenlijsten adviescommissie d.d. 21 januari en 11 februari 2020

De voorzitter: Dan hebben we nog een lange voorraadlijst, waarbij we nog een aantal zaken verwachten. Een raadsvoorstel 'Lokale nota publieke gezondheid', daar hebben we net van gezegd dat die gehamerd kan worden. Wat er nog te verwachten is, een raadsvoorstel 'Inburgeringsbeleid', een kredietvoorstel 'Pumptrack', collegeadvies 'Burgerinitiatief MBT-parcours', feitenrelaas Krommedijk, startnotitie 'Verenigingshallenplan', herijking Sportparkenvisie, procesvoorstel 'Vervolg Schenkeldijk', raadsvoorstel 'Meer zwemdiploma's' en raadsvoorstel 'Toekomst Talentencentrum'. Dat betekent dus dat we de komende tijd ons in ieder geval niet hoeven te vervelen en vooral veel met sport zullen bezig zijn, en alles wat er nog tussendoor komt. Ik ga naar de rondvraag.

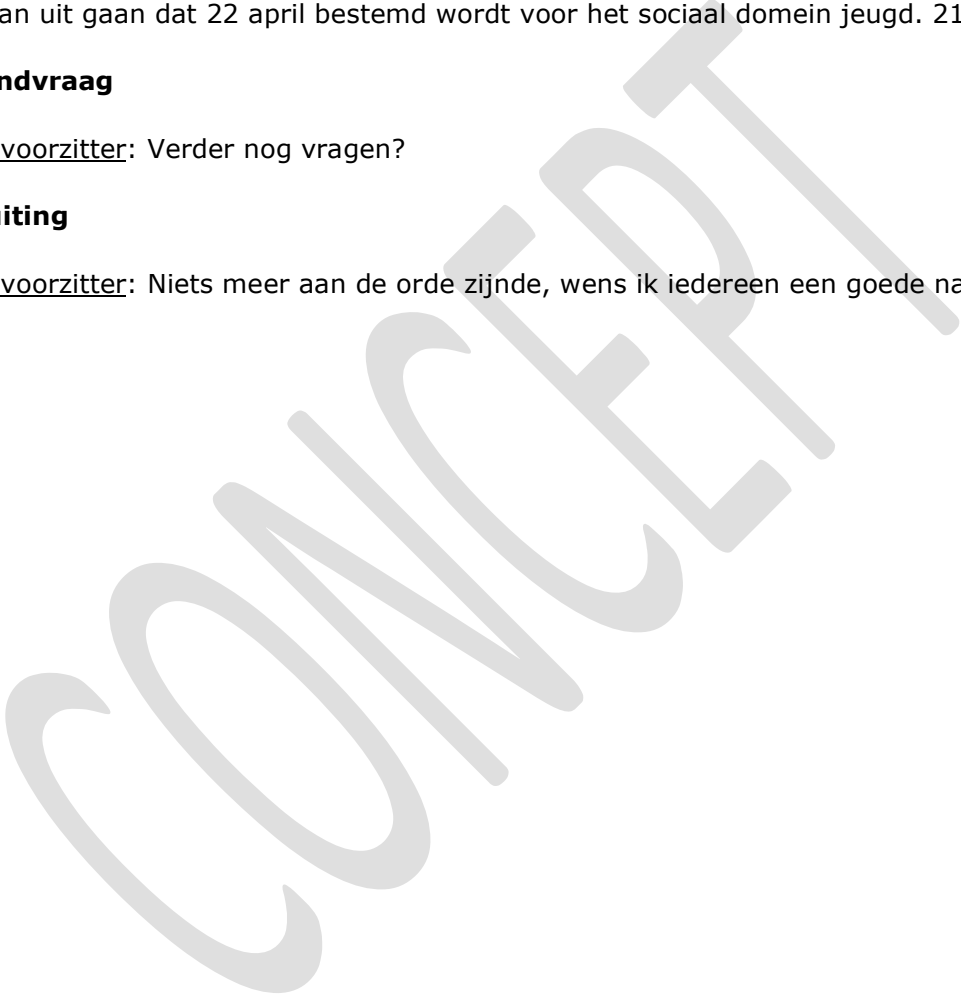
De heer Boersma: Voorzitter, nog even een vraagje, want we hebben net gezegd dat de themabijeenkomst Jeugd zouden we na de voorjaarsvakantie doen, maar dat wordt denk ik na de meivakantie, als ik het zo bekijk.

De voorzitter: Ja, als ik kijk wat we nog in de pijplijn hebben zitten voor de sport zou ik bijna zeggen: de maand april reserveren we voor mijnheer Stam. Dan kunnen we ... Niet? Want?

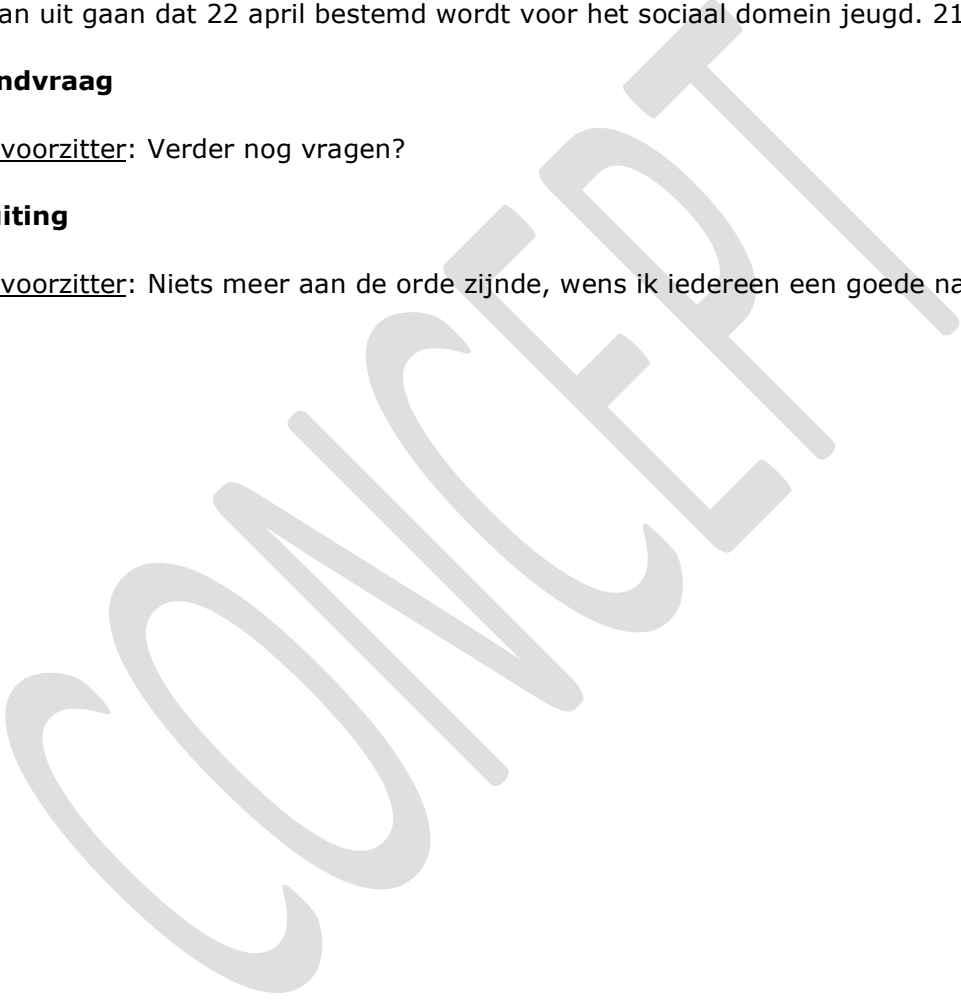
De heer Van der Linden: Nou ja, ik ga daar niet over, maar volgens mij is het wel relevant om snel, of in ieder geval binnen anderhalve maand ofzo ergens in april een '...' datum te zoeken. Maar de griffier heeft me net ingefluisterd dat hij zijn best gaat doen.

Mevrouw Van der Ham: Voorzitter, mag ik daarop reageren? Ik vind, de stukken komen in een tempo waarin ze aan ons voorgelegd worden en ondanks dat er heel veel op de voorraadlijst staat heb ik niet het vertrouwen dat dat allemaal voor april er is ofzo. Dus ik denk dat dat prima kan, wat de heer Van der Linden aangeeft.

De voorzitter: Zullen we dan gewoon maar een datum prikken? En zeggen: dan gaan we het over jeugd hebben. Te meer omdat ...

De heer ...: '...'.

De voorzitter: 21? Waarom 21 april? 7 april is de regio. Wat is er 14 april dan?

De heer ...: 15 is '...'.

De voorzitter: 15. Ja, dan komen we vanzelf op 22 april. Het is zoals het is. Laten we ervan uit gaan dat 22 april bestemd wordt voor het sociaal domein jeugd. 21, sorry.

12. Rondvraag

De voorzitter: Verder nog vragen?

13. Sluiting

De voorzitter: Niets meer aan de orde zijnde, wens ik iedereen een goede nacht.